

Politické prostředí v Československu

(K programu "19 tezí")

PROF. DR. MILAN ZELENÝ

Program hospodářské obnovy Československa vyžaduje odpovídající a harmonicky koordinované politické prostředí. Každá "ekonomika přechodu" je nutně charakterizována dílčími a dočasnými problémy a selháními, které za podmínek soutěže nevyspělých politických stran a skupin vedou k politickému manévrování a hašteření na úkor snah a cílů národa. Jejich existence a účast jsou ale nezbytné pro trvalé debatování a testování zaváděných hospodářských opatření.

Tradiční strategie oddělování ekonomiky

od politiky je v moderním světě již přežitá. Politická opatření a politické instituce musí přirozeně vyplývat ze spontánních ekonomických procesů volného trhu, ne naopak. Moderní "politika implikací" nesmí vycházet z daného společensko-politického "modelu" té které politické strany či ideologie (společenské inženýrství), ale musí odvozovat nutné a potřebné politické instituce přímo z účasti lidí a ze spontánních procesů volného trhu a rozhodnutí o jeho regulaci.

Proto je třeba se od samého začátku snažit o koalici nově vznikajících politických stran a skupin za účelem hospodářské obnovy. Žádná politická strana nemůže politicky "vzkvétat" za podmínek hospodářské chudo-

by a úpadku. Cílem nás všech musí být spolehlivý, dynamický a široce podporovaný program hospodářské obnovy, založený na odborných a vědeckých znalostech nadstranických. Cílem je přímá demokracie občanská, která v moderním světě úlohu tradiční stranické a reprezentativní demokracie snižuje a přesouvá do oblasti konzultační.

1. Za podmínek přechodu, obnovy a obrody je třeba vytvořit t. zv. Velkou koalici všech politických stran, skupin a iniciativ. Jen dobrovolnou účastí všech spoluobčanů a všech jejich seskupení bude možno potřebného soustředění sil, důvěry a vytrvalosti docílit.

2. Jednotčím cílem této Velké koalice musí být obnova hospodářství v Československu na základech volného trhu, zaměstnaneckého spoluvlastnictví a hospodářsko-společenského účastenství na všech úrovních.

3. Velká koalice musí vycházet z plné a zaručené autonomie a nezávislosti všech účastenských stran. Je nutné zdůraznit, že zastaralý ideologický "model" t. zv. Národní fronty se v Československu již nikdy nesmí

Báseň do Nového roku 1990

Dohořel rudý plamen na ohništi
kouř hvězdy nezacloní
Vy, děti,
Vy, generace příští
přes noc
jste se staly velkou mocí

Dostal jsem z domu
krásnou pohlednici
byl na ní také Vyšehrad -
to bylo tisíce hlasů, svící -
pod svatým Václavem -
kam se národ přišel pomodlit
a vyplakat.

Miloslav Zlámal

opakovat. Politicky je tedy třeba začít z dneška, "od začátku".

Dokončení na straně 2

naše hlasy

"OUR VOICES" - Independent Newspaper for Czechs, Moravians, Silezians and Slovaks.
"NAŠE HLASY" - Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany, Slezany a Slováky.

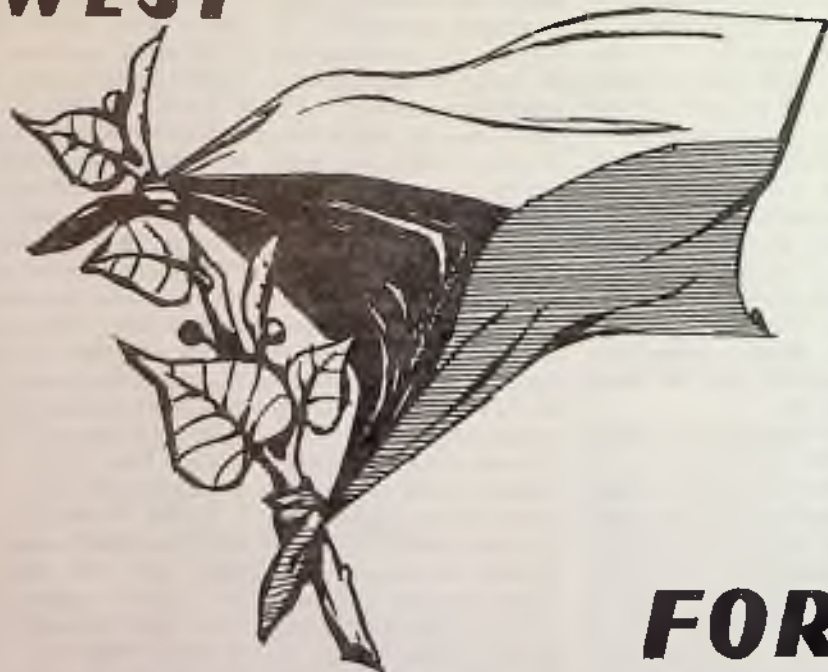
No. 1-2 (1165-66) Vol. - Ročník 35 * 20. ledna-January 20, 1990
DVOJČÍSLO TORONTO, ONTARIO, CANADA

"Naše hlasy"

35 let ve službách
demokracie!

Vydává a rediguje je
plných 20 let
MILO KOMÍNEK

CIVIC FORUM WEST

Jaroslav Huťa

FOR
CZECHOSLOVAK
DEMOCRACY

O zlatém pokladu

PETR ROMAN

Je jistě mnoho pozitivních událostí které mohou být připočteny na vrub československého poválečného exilu. Mnohé z nich byly kladné

hodnoceny jejich tvůrci a inspirátory, že někdy to "zavánělo" i samochválou.

Dnes vidíme, že například stovky prohlášení vydaných představiteli našeho demokratického, nebo i nedemokra-

tického exilu k t. zv. představitelům komunistického Československa, nepadly na půdu úrodnou (- jak by také mohly? Komunisté a úrodná půda - !!!) a nepřinesly dobré ovoce! Ale byly spíše házením perel sviním, lidově řečeno, pro kočku. Neboť co to chtělo, to byly činy a ne plané řečnění a prázdná slova. Vi-

Dokončení na straně 2

Mučírna zvaná socialismus

JÁRA MECŮ

O přednostech socialistické mučírny bylo za čtyřicet let v této mučírny popsáno neuvěřitelné množství papíru. Řečníci, kteří k vůli opěvování těchto předností jezdili ze schůze na schůzi a z hostiny na hostinu, většinou umírali na obžerství, chlast, srdeční mrtvice, zkaženou krev, měknutí mozku a zauzlování střev. Byla to tvrdá doba budování, hlídání vymožeností i radostného pochodu k nejsvětějšímu zítřku, ke kterým se šlapalo v bludišti. Přemýšlelo se podle předpisů, psalo se podle směrnic a občan bez občanských práv se naučil před vladařem tleskat, radostně křepčit odzemek i metat kozelece. Čím víc ubývalo rozumu, o to víc se psalo o hrdosti z pokroku, jehož třeba chránit jako oko v hlavě, nebo jako funkci s tučným příjmem. Kostky byly vrženy a osvobozený lid volal: "Ať žije socialismus", což znamenalo, zachraň se kdo můžeš. Jiné obrany na přežití pokroku nebylo. Pracující pozbyli kdysi tak těžce vybojovaného práva bránit se proti vykořisťování stávkou, zemědělci byli zbaveni práva na roli dědičnou, umělci o právo na tvůrčí svobodu.

Zatím co vladařem placení trapiči pracovali přesčas a s hrdou uvědomělostí natahovali na skřípce nespokojence ze všech generací, neméně pilní lakýrníci natírali lidově-demokratickou mučírnu téměř nebeskými barvami socialistického humanismu. Když vyhnanci z vlasti orazítkováni vladařem na nekalé živly a odrodilce v dalekém světě zpívali "Kde domov můj", ze skřípců domoviny se ozývalo proklínání vymoženosti pěni Internacionály z hrdel uvědomělých, která už jiní uvědomělí škrtili na mučidlech.

Mnoho, přemnoho, jsme toho viděli k dokonalému vyléčení ze všech ismů světa a v našem svědectví bychom mohli do nekonečna pokračovat.

Poválečný Svaz proti-fašistických bojovníků sněmaval vedle čerstvě postavených koncentračních táborů. Vláška, kterou národ nevolil, rozdávala národní tituly, lámala charakter a prodávala škabošky. Zničila soukromé podnikání proto, aby se mohla stát

jediným vlastníkem všeho a všech, největším a nejbestialnějším kapitalistou světa.

Jako národ, nás degradovali na otroky, ale nezničili. Umíme přežít! Přežili jsme Bílou horu, přežili jsme socialismus dělnické strany Adolfa Hitlera a přežili jsme i mučírnu nazývanou "socialismem", postavenou a udržovanou marxisty-leninisty tak zvané Komunistické strany Československa. Strany, která se s dobrovolnou okázalostí a nevšedním cynismem dala plně do služeb cizí velmoci a únorovým ozbrojeným pučem v r. 1948 přestala být politickou stranou a stala se vražedným gangem dobrodruhů. Rozsávala vítr a byla smetena revoluční bouří lidských srdcí. Mládím, které chtělo svobodný zítřek!

Demokracie je milosrdná a umí odpouštět svým poraženým protivníkům. Umí odpouštět, ale nezapomínat! Patříme ke křesťanské civilizaci a přítomnost znovu napsala do naší historie, že nejsme malým národem, máme-li v každém století dostatek velkých mužů. Jeden z nich nám kdysi zanechal i toto vyznání: "Miluji květinu, protože uvadne, člověka proto, že zemře a nebude." A já jako bývalý exulant chci poděkovat všem, kdož se přičinili o návrat k životu v němž krása květin nasycí lidskou duši a člověk svou láskou nasycí člověka.

Křesťanská unie

Prohlášení

KŘESŤANSKÉ UNIE

Křesťanská unie (Federální strana křesťanské solidarity) vědoma si složitých problémů, které se před prvními svobodnými volbami od r. 1946 staví všem demokraticky smýšlejícím občanům do cesty, snaží se o sjednocení všech nekomunistických voličů do jednoho bloku.

Proto
OBČANSKÉ FÓRUM
plně podporuje!
Předsednictvo KU

Uprostřed boje o budoucnost vlasti

PROF. DR. ING. LIBOR BROM

Skutečnost, že komunisté ve střední a východní Evropě ustoupili před vůlí lidu, že lid Polska, Maďarska, Německa, Československa, Bulharska či Rumunska nad komunisty zvítězil. Vpravdě, boj s komunisty a jejich spřezenci byl jen započat. Nyní je třeba dosáhnout toho, aby v nadcházejících volbách komunisté a socialisté nevyhráli, to je aby nezískali většinu a pak zase nezačali lidu svou bezmeznou vůli vnucovat. Komunistická a socialistická většina v Československu by znamenala především udržování při existenci stávající tak zvané Socialistické republiky a jakýs takový přechod k předúnorovým poměrům z let 1945-48, které položily základ čtyřicetileté národní katastrofy až do našich dnů. Jinými slovy, socialisté a komunisté musí v nadcházejících volbách v Československu prohrát!

Porazit nepřátelé demokracie bude pernou prací. Komunisté a socialisté mají před demokraty hospodářský náskok, neboť se za desetiletí svého monopolu dohrabali mocenských postavení ve všech institucích a nahrabali značných finančních fondů. Komunisté a socialisté mají před demokraty náskok politický, neboť se za desetiletí svého panství politicky vzorně zorganizovali a výtečně vyškolili. Komunisté a socialisté mají před demokraty náskok společenský, neboť se za desetiletí své hrůzovlády zbavili svých ideologických protivníků a indoktrinovali mladé generace kolektivismem a materialismem. A nakonec komunisté a socialisté mají před demokraty také náskok mezinárodní a mocenský, neboť za nimi stojí Sovětský svaz se svou okupační armádou a Socialistická internacionála se svým finančním a propagandistickým aparátem.

Českoslovenští komunisté a socialisté nemají jen jednoho - svědomí. Neboť, kdyby nějaké svědomí měli, pak by po čtyřicetileté katastrofě svého hospodářsky zbankrotovaného, společensky zkorumpovaného, mravně zvráceného a duchovně nicotného socialistického systému vůbec ve volbách nekandidovali.

Politické prostředí v Československu

Pokračování se strany 1

PROF. DR. MILAN ZELENÝ

4. Všechny účastenské strany velké koalice musí vycházet ze stejných podmínek a plné rovnosti příležitostí. Některé politické strany a skupiny, které nezískaly svůj status, infrastrukturu, síť a prostředky demokratickou cestou, nezačínají ze stejné "startovní čáry". Dříve či později se národ tohoto "vyrovnaní příležitostí" bude právem domáhat. Takové strany tedy mohou být do Velké koalice připuštěny pouze po svobodné, dobrovolné a celonárodní vnitrostraničské "výměně legitimací" svých členů.

5. Sněmovní, volební a zastupitelská účast v politických orgánech a institucích Velké koalice musí být proporcionální k dokumentovanému počtu členů svobodně a nově se hlásících členů. Vláda Velké koalice musí být složena z nestraničských úředníků, odborníků a expertů, kteří budou přímo voleni a přímo zodpovědní Velké koalici a ne jejím jednotlivým složkám.

6. V Československu je třeba přednostně prosazovat přímou demokracii oproti tradiční zastupitelské (reprezentativní) demokracii, kdekoliv je to možné a praktické. Podobně je třeba zavádět zájmovou demokracii (každý volič disponuje "blokem" hlasů, které uplatní podle intenzity svých zájmů) a beznámíkovou demokracii, která je důležitá pro

Porazit komunisty bude pernou prací, neboť tito chameleoní jsou mistři semantiky, demagogie a desinformace. Budou se představovat lidem jako kající reformisté a budou hovořit o svých bývalých kolaborantech, stranách Národní fronty, jako o opozici. Ve volbách budou pak nabízet jako kandidáty novou garnituru své partaje - méně známé soudruhy s lidskou tváří - a také soudruhy, které před léty vyslali do emigrace a nyní přivolaí k návratu do činné služby.

Jak lze komunisty a socialisty ve volbách porazit? Především jednotou demokratické opozice.

Komunisté či socialisté se nesmí stát největší politickou stranou v zemi. A komunisté dohromady se socialisty jakéhokoli jména se také nesmí stát většinovým blokem. Naopak, komunisté a socialisté musí být ve volbách dokonale zkompromitováni.

Demokratická opozice proti komunistům a socialistům by se měla za účelem voleb sjednotit do jednoho bloku či ještě lépe do jedné strany. Navrhuje se, že by takovým volebním blokem či stranou mohla být Křesťanská demokracie. Ta má snad nejlepší předpoklady dosáhnout volebního vítězství, je hnutím politického středu, navazuje na tisícileté kulturní dějiny jak Čechů tak Slováků a má za sebou mezinárodní tradici. Češi a Slováci, demokraté a republikáni všech druhů a odstínů, by neměli ve volbách své hlasy marnit na různé opoziční strany a hrát tak komunistům a socialistům do rukou. Měli by se shodnout na jedné straně a volit jen pro ni. V praktické politice po volbách mohli by pak vytvořit své fakce či dokonce strany a řešit taktické otázky hospodářské a společenské svobody po svém.

Dokud je Gorbačov u sovětské moci, nadcházející volby v Československu mohly by mít opravdový význam. Je tedy třeba využít dané příležitosti a ukázat komunistům a socialistům, kterak se Češi a Slováci z hrůzné minulosti poučí.

ochranu práv a zájmů menšin. Moderní znalostní společnost nesmí vyplývat cennou lidskou energii v politických šarvátkách a nesmí sklouznout do prosté, arbitrární diktatury většiny.

7. Hospodářská a politická autonomie místní, krajová i zemská musí být zaručena ústavou. Všechny dobrovolné formy vlastnictví a organizace musí být zaručeny ústavou. Oddělení církve a vyznání od státu musí být zaručeno ústavou.

8. Schopnosti, kvalifikace a vzdělání, ne příslušnost k té či oné politické straně či skupině, musí být jedním kritériem k obsazování řídicích hospodářských, politických, vědeckých a uměleckých pozic v období přechodu. Jakékoliv úchytky od tohoto kritéria budou zapláceny zpomalením, úpadkem a zaostáváním národa. Na každé místo ten nejlepší člověk!

9. Trvání Velké koalice musí být omezeno ústavně, časově i výsledky. Jen přímé demokratické volby mohou její trvání a funkci prodloužit, anebo ji zaměnit vládou preferované politické strany tradičního typu. Je třeba si však uvědomit, že era politických ideologií se chýlí ke konci a že každý národ má dnes právo na optimální systém přímé demokracie a hospodářského účastenství.

10. Konečně: mládí; mladí lidé tohoto národa budou žít za politických a hospodářských podmínek pro něž dnes pokládáme první kameny. Mladí našeho národa musí být přednostně a plně seznámeno s možnými cestami a jejich důsledky. Nostalgie a nesplněné sny minulosti nesmí opět diktovat budoucnost našich dětí: již nikdy o nás bez nás.

Domov

Přestože přístav domova je zpravidla každému tím největším pokladem, obvykle toužíme po lákavějších dálkách vzdálených zemí; chceme poznávat a fotograficky zaznamenávat negativem do svého nitra mnohou tvář krajin světa i jejich specifický život - snad i proto, abychom si více pak dovedli vážit jistoty, líbeznoty a síly domova, té studnice vždycky osvěžující ... Dosud nepoznané dálky světa vídáváme jen vnitřními očima tušení, a to je bezesporu zkrášluje a nás očarovává. Svět je jistě plný nepřehledných krás, celá tvář Země je úchvatnou scénou z jeviště rozlehlého života - a tak toužíme vyjít z dovozných za dobrodružstvím poznávání, abychom po návratu v pozitivu vzpomínek je předávali ve svých vyprávěních přátelům a známým. Kdekoliv v jiných zemích se můžeme okouzlovat štěstím poznávání (byť jsme tam za pevnou jazykovou zdí, zvyklostmi i odlišnostmi mentalit, jež nás rázně oddělují, i když jsou lidská srdce všude stejná) - ale také si můžeme skálopevně uvědomovat tichou krásu jihočeskou, vládnoucí mohutnost Tater, Krkonoš i ostat-

Rozhlásek Jára Mecu

Zdravice pražským studentům

Po pražském jaru v listopadu, po sylvestru bez okovů čas rozběhl se tempem mládí němí se hlásí ke slovu.

Kdo mlčel, přežil bez úhony kdo tleskal hrál si na cvoka v mrtvolném tichu strach byl králem a Lenin dělal proroka.

Tak to šlo léta, král i šašek seděli spolu při víně lež byla drábem, občan sluhou pravda se tiskla v cizině.

A s tribun hřměli lakýrníci že takhle bude navěky, kdo přestal věřit na citáty vytáhli na něj pendrek.

To vše už patří do vzpomínek z nichž ještě rány krvácí do nových dějů první stránku začli psát pražští študáci.

A mysl starých pamětníků se k zašlým bitkám obrací. V té svobodě, je jejich mládí tož dík, vám, za ni študáci.

ních našich horstev, podmaňující půvabnost Slovácka - všechnu tu velkolepou symfonii, již bylo našim zemím požehnáno a kde v jednom kousíčku leží náš domov. Proto se vracíme zpět i z nejúchvatnějších zemí, z nejpodivuhodnějších dálek dychtivě a s nadějí radosti - vždyť domov je tím nejpevnějším tmelem lidského života ... (fa)

O zlatém pokladu

Pokračování se strany 1

PETR ROMAN

děno dnešními očima, stará pravda, že s komunisty se nemá, ani nedá diskutovat, se znovu potvrdila. To nám ukázali naši studenti a mladí lidé, kteří na rozdíl od "starých politiků v zahraničí" se obrátili k lidu a ten zmobilizovali k činům a vládnoucí komunisty prostě ignorovali.

Touto akcí, náš politický exil, byl nejen odzbrojen, ale totálně paralyzován.

Není však docela pravdou, že v dějinách poválečného exilu jsme měli jen samé plané řeči.

Před několika léty určitá část čs. emigrace v U.S.A. přiměla jednoho amerického senátora k tomu, aby podal návrh, aby čs. zlatý poklad, odvezený v roce 1945 americkou armádou do U.S.A. a uskladněný po více než 30 let v U.S.A., byl najednou z ničeho nic, odezdán čs. komunistické vládě. Mluví se o miliardové hodnotě čs. zlatého pokladu.

Je třeba znát jména a data. Jména těch, kteří pana senátora inspirovali a ovlivnili k předložení tohoto návrhu. Jejich motivaci a postavení v čs. exilu.

Je třeba znát přesná data a hodiny a místo kde byl čs. zlatý poklad předán komunistům a jména osob, jejich postavení a adresy těch, kteří poklad převzali.

Je třeba obdržet fotokopie rozhodnutí amerického senátu i s podpisy příslušných reprezentantů. Je třeba obdržet fotokopie předávacího aktu a inventář, event. evaulaci celého pokladu. Česká strana bude pátrat po dalších osudech zlatého pokladu, zjistí co z něho zbylo, zbylo-li něco a obžaluje viníky, byl-li poklad zpronevěřen, rozkraden nebo promrhán.

A tak komunisté v Čs. republice, dostali tenkrát znovu od Spojených Států posilující injekci, která, spolu s příspěvkem upravenců, prodloužila o několik let jejich život a dovolila jim dále terorizovat demokratické síly odporu. Vše zůstalo dodneška zahaleno neproniknutelnou rouškou tajemství. Přišel však čas, kdy je třeba mluvit otevřeně o všech detailech této nestydaté transakce! Přátelé z Československa se dnes ptají: "Jak to vlastně bylo s tím zlatým pokladem? Dejte nám detaily, ať můžeme i my zde pátrat po jeho osudu! Ať můžeme zachránit co se zachránit dá a postavit před soud ty, kteří se na jeho rozkrádání podíleli!"

Je proto třeba znát všechny události kolem tohoto rozhodnutí jak na americké, tak i na české straně. Je třeba znát jména a data. Jména těch, kteří pana senátora inspirovali a ovlivnili k předložení tohoto návrhu. Jejich motivaci a postavení v čs. exilu.

Je třeba znát přesná data a hodiny a místo kde byl čs. zlatý poklad předán komunistům a jména osob, jejich postavení a adresy těch, kteří poklad převzali.

Je třeba obdržet fotokopie rozhodnutí amerického senátu i s podpisy příslušných reprezentantů. Je třeba obdržet fotokopie předávacího aktu a inventář, event. evaulaci celého pokladu. Česká strana bude pátrat po dalších osudech zlatého pokladu, zjistí co z něho zbylo, zbylo-li něco a obžaluje viníky, byl-li poklad zpronevěřen, rozkraden nebo promrhán.

Je třeba znát přesná data a hodiny a místo kde byl čs. zlatý poklad předán komunistům a jména osob, jejich postavení a adresy těch, kteří poklad převzali.

Je třeba obdržet fotokopie rozhodnutí amerického senátu i s podpisy příslušných reprezentantů. Je třeba obdržet fotokopie předávacího aktu a inventář, event. evaulaci celého pokladu. Česká strana bude pátrat po dalších osudech zlatého pokladu, zjistí co z něho zbylo, zbylo-li něco a obžaluje viníky, byl-li poklad zpronevěřen, rozkraden nebo promrhán.

Je třeba znát přesná data a hodiny a místo kde byl čs. zlatý poklad předán komunistům a jména osob, jejich postavení a adresy těch, kteří poklad převzali.

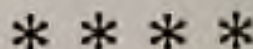
Je třeba obdržet fotokopie rozhodnutí amerického senátu i s podpisy příslušných reprezentantů. Je třeba obdržet fotokopie předávacího aktu a inventář, event. evaulaci celého pokladu. Česká strana bude pátrat po dalších osudech zlatého pokladu, zjistí co z něho zbylo, zbylo-li něco a obžaluje viníky, byl-li poklad zpronevěřen, rozkraden nebo promrhán.

Je třeba znát přesná data a hodiny a místo kde byl čs. zlatý poklad předán komunistům a jména osob, jejich postavení a adresy těch, kteří poklad převzali.

příslušníci československé emigrace v U.S.A. dostali za iniciativu a "edání zlatého pokladu komunistům odškodnění za jejich znárodněné majetky ponechané v ČSR. I v tom je třeba udělat jasno. Nelze nechat pomlouvat nevinné zasloužilé krajany, žijící v U.S.A. Je třeba se jich zastat! Naproti tomu to, co je na těchto řečech pravda, je třeba doložit důkazy a doklady a uvést ve všeobecnou známost. Není co skrývat. Všichni máme právo vědět pravdu a jak to tenkrát opravdu bylo. Poklad patřil národu, nám všem v zahraničí i doma a nikdo neměl právo rozhodnout za nás a bez nás. Všechny informace k osvětlení této černé skvrny, ležící na naší emigraci shromáždí je Edition Veritas, P.O.Box 2130, Ste-Julie, Quebec, Canada, JOI 2CO, která je předá Kanadsko-americkému výboru pro objasnění osudů čs. zlatého pokladu a Československému výboru k pokračování šetření na území ČSR a eventuálnímu postihu a na závěr zveřejní výsledky celého šetření.

Obraťte se proto na vaše zástupce v Senátu Spojených Států a požádejte je o informace, o dokumentaci, záznamy a jejich fotokopie, které by mohly osvětlit tuto transakci. Tak se můžeme aktivně podílet na obrodném procesu který u nás probíhá.

Aby nebylo černých skvrn na pověsti čs. emigrací! Aby demokracii, které jsme chtěli jiné učít, jsme se především naučili sami a její principy mezi sebou respektovali!

Konec diktátora

Komunistický diktátor Ceausescu dal v podzemních laboratořích m. j. rozkaz k pokusům na výrobu jedů k otrávení pitné vody. Securitate se pokusili otrávit reservoáry pitné vody v Sedmíhradsku a Banatu. Zbytky ampulek a výsledků pokusných laboratoří byly zpřístupněny tisku a TV.

Rumunský Nikolaj Hrozný pravidelně pil kojeneckou krev. Vybrali mu k tomu nejzdravější batolata a kojence od zaručeně zdravých matek. C. odebíral matkám také chlapce na výchovu pro služby v Securitate. Matky, jimž byly děti takto odebrány, byly zavázány k mlčení. Při reklamacích, co je s mými dětmi, jim říkaly orgány Securitate: Ve vašem vlastním zájmu, zapomeňte na své děti, už vaše nejsou. Kdo z rodičů pátral dále nebo nemlčel, zmizel v podzemních popravištích.

Bolševický diktátor pořádal ve svých nespočetných komnatách neslychané orgie. Nejen že po léta okrádal, týral, zavíral a vraždil. Pořádal také pro svou exklusivní společnost orgie. Jeho syn na př. okusoval ženám prsní bradavice. Kdo se pokusil o tom někomu něco prozradit, tomu vyřízl jazyk. Syn Nicu dostal každý den jinou krasavici pro znásilnění a když ho neuspokojila, ubodal ji nožem. Pro oběti kom. teroru byly zvláštní hromadné hroby. Zmizeli tam i ti rodiče, kteří pátrali po svých dcerách. Ceausescův člen pořádal orgie pro zvlášť zvané hosty. Syn Nicu podle svědecké výpovědi generála Securitate Iona Pacepy na př. ústřice, které pomohl, hosté museli jíst a opilý Nicu se tomu řehal. Jednou se svlékl do naha a močil hostům do polévky a nutil je polévku jíst, podruhé zase je postříkal svou močí.

Securitate z příkazu rudého diktátora

používala k ničení nepřátel státu i rontgenové paprsky a prohlásil, že tento hmyz se musí rozšlapat.

Ve vládní diskotéce pro mladé obstarávaly bezpeč. orgány nezletilá děvčata, která byla zaučována pasáky Securitate pro orgie a perversní hry, kde byly omamné drogy, promítány pornografické filmy a prováděny různé sadistické orgie, zatím co Nicu se tomu nepřičetně řehal, ačkoliv se ti to bolšani na venek rozčilovali nad neřestným způsobem života jinde.

Na dopadených disidentech zkoušeli jedovaté plyny, žiraviny, elektrické šoky a různé druhy mučení, jako mlácení ostnatým drátem, kabely, pícháním bajonetů, ledové minikobky a pálením rozžhavenými dráty. Securitate vraždilo v cizině bezhlučně: nožem nebo jedovatým plynem.

Generál Ion Pacepa, v knize **Red Horizon** vydané v Londýně, referuje co se odehrávalo za zdmi vládní čtvrti a co tento diktátor ještě plánoval. 7000 obcí mělo být srovnáno se zemí a přesídleno do kasárenských staveb, kde je chtěl mít lépe pod dozorem. Venkované v nových objektech by byli lépe kontrolováni, ale v bydlíštích nebylo topení, individuální toalety, ani kuchyně. Naplánovány byly společné kantiny a latriny. Dosud nesměla žádná domácnost mít psací stroj, nebo zapálenu jednu žárovku o více než 40-ti wattech.

Snahy o zahlazení stop těchto zločinů se však nepodařily všude. Na střešnicích Securitate se střílelo i na živé terče, výbušnými náboji, broky, otrávenými projektily nebo křížem napilovanými dum-dum patronami. Poraněné oběti se nechávaly ležet a sténat. Bolševici pak registrovali, jak dlouho utrpení

potrvá, poznamenávali dobu, než nastala smrt, aby přišel v případě nařazeného mučení střelci věděli, kde a kam se má pálit, aby dotyčný prožil nejvíce muk a před smrtí ještě všechno vyzradil. Policie pak šla najisto a zatýkala.

Ne nadarmo se Rumuni dlouho vytahovali, že mají nejlepší špionáž a terorismus, že provádějí nejdokonalejší vraždy a jsou postřachem všude, kam se dostanou. Nikdy netrpěli rumunští bezpečáci nedostatkem deviz. Bild-Zeitung se na př. táže kde se v nich bere tato ukrutnost. Vražditi dětí, zapalující svíce před katedrálou. Bajonety propichávat břicha těhotným ženám, vypichávat oči a za živa oddělovat údy a jak je to, že uměli tak mistrně se střežovat do určitých chodců a potom se zase rychle schovávat a kamuflovat, přepadávat konvoje léčiv z ciziny nebo se rychle zmocňovat armádních tanků a převálcovat jimi rychle tucty mladých. Znali labyrint chodeb, kde se přes den ukrývali a odkud podnikali noční výpady a přepady. Když jim došly zásoby střeliva nebo jídla, odejeli drancovat a vraždit na potkání.

Byla to smečka komunismem odchovaných fanatiků, kteří se sadismem stříleli po dětech a jak ještě před několika dny přepadávali zemědělce a používali žen jako ochranných štítů, unášeli děti a pobíjeli je na odstrašení lidu veřejně na náměstí.

Milliony lidí mohly sledovat na obrazovce zatčení a odsouzení bolševického diktátora, sadistu a raubíře, vraha svého vlastního národa, který popíral, že po léta, okrádal, týral, zavíral a vraždil rumunské vlastence. Jeho syn, výtečník Nicu se při zatčení podělal do kalhot. Příslušníci rodiny se stále ještě považují za oběti spiknutí cizí a domácí reakce. Zvěrstva posledních dnů diktatury proletariátu připisují "pučistům" "banditům" a "kontrarevolucionářům".

Při procesu vyšlo na jevo, že Elena dávala rozkazy k týrání mladých žen v komunistických mučírňách, že byla perversní a krvelač-

Kaplička na Pustevnách (Beskydy)

ná vládkyně a že dávala armádě rozkazy likvidovat ty vojáky, kteří odmítali střílet do davu demonstrantů. Diktátor dal na př. příkaz, aby se oběti zásahu v Temešvaru polili benzinem a spálili, aby se nikomu nepodařilo nikoho identifikovat, "beyond recognition", aby se naházeli do hromadných hrobů, které se narychlo zaházely a udusaly tanky a buldozéry.

Zatím co armáda neměla dostatek střeliva a byla bídne vyzbrojená, disponovaly úderné jednotky securitate tanky, obrněnými vozidly, helikoptery a fungujícím komunikačním zařízením a především zásobami nejvybranějších potravin. Proto se vládnoucí komouši těšili, že zvítězí a tuto "kontrarevoluci" porazí. I o podzemních labyrintech nikdo nevěděl a ještě dnes musí vojsko riskovat životy při pátrání po dalších tajných chodbičkách, kde se ukrývají rudí teroristé, kteří se snaží uniknout spravedlnosti útekem tajnými východy. Chodby mají délku více než 100 km a jsou spojeny s ložnicí diktátora, který po zmařeném úniku helikopterou se snažil těchto podzemních krytů využít k útěku s Elenou s částkou 1,000.000 \$ v kapsách.

JAROMÍR CHUDÝ

Niečo čo je ešte nevysvetliteľné!

Veľa sa dnes hovorí a píše v roznych, aj vážnych časopisoch o tak zvaných U.F.O (Unidentified flying objects), kde prinášajú perfektné fotografie, kde jednotlivé ako aj v organizovaných formáciách sa stále objavujú všade okolo nášho "Glovu". Mňa od začiatku táto vec veľmi upútala mojou pozornosťou. Som si obzvlášť hlavne zo zahraničia špeciálne "magazíny" a tak som prišiel do kontaktu s Prof. Dr. Hynekom, ktorý bol vedúcim v U.S.A. pre výskum týchto lietajúcich objektov. Prof. Hynek bol povodom Čech, ale uznaná svetová kapacita v tomto výskume, a pracoval pre Americký Govrn. Po niekoľkých rokoch sa im podakoval, lebo mu bolo povedané otvorene, aby držal hubu a keď by niekto sa ho pýtal o nejaké informácie, aby si vymyslel "nejaké pohádky", teda nepovedal pravdu. Prof. Hynek mal pevný charakter a odpovedal: Já som vedec a som zvyknutý svetu povedať len pravdu! Keď to nemá byť cestou pravdy, ja musím prerušiť náš pracovný pomer. Hneď ho prevzala najväčšia Americká Spoločnosť "Generál Electric!" Teraz som videl, že s ním môžem otvorene hovoriť a nik nebude kontrolovať našu korešpondenciu. Dal som mu jeden report, kde

som bol upozornený od suseda, čo to je na oblohe? Vraj akési divné lietadlá! Mne sa to nezdalo ako lietadla (som slúžil u letcov) lebo takých 9 lietadiel by narobilo hodne hluku. Tieto však boli na večernej oblohe jasne viditeľné. Teda rozhodne to neboli ani hviezdy, ani lietadla a tento útvar bol úplne bezhlučný a pochybovali sa v perfektné formácie. Zastali a o chvíľu sa zase pohli. Tento prípad som s presným popisom poslal Prof. Hynkovi, načo mi odpovedal, že to nebola moja "halucinácia", lebo ten istý popis dostal z viacerých výskumných stredísk. Bývalý Airforce Generál v U.S.A. neskoršie Senátor, zbieral presné reporty a dokazy (fotografie) a bolo mu tiež povedané, aby tieto veci nerozširoval a neuvěřňoval. Tu dajme si otázku: "Kdo mal na tom záujem, aby sa pravda a skutočnosť zamlčovala? Byť ako ten Pštros, keď pýchá hlavu do piesku aby ho nik nevidel??

Či táto theoria je pravdivá, lebo falošná, to blízka budúcnosť nám ukáže!

Dr. Louis Stefkovic,
Msc. D-Mhp. D

178. Forsyth Str. North
Sarnia, Ont.

Ontario

Ministry
of
Revenue

Remo Mancini
Minister

EMPLOYER
HEALTH
TAX

V ledu 1990 splátky Ontárijského plánu zdravotného pojištění (OHIP) budú nahrazeny novou

EMPLOYER HEALTH TAX (EHT).

Vyhláška 47, ktorá bola schválená s konečnou platnosťou, obdržela Royal Assent, požaduje od všetkých zamestnávateľov se stálymi podniky v Ontáriu platiť túto daň prostredníctvom mesačných alebo štvrtletných splátok stanovených z výplatní listiny hrubého príjmu za kalendárny rok.

ONTARIO MINISTRY OF REVENUE,

ktoré spravuje túto novú daň, zaslalo v listopadu 1989 všetkým ontárijským zamestnávateľom **INFORMATION KITS**.

Jestliže jste zamestnávatelem v Ontáriu a ještě jste neobdrželi **INFORMATION KIT**, prosím volejte Ministerstvo zdarma na níže uvedených telefonních číslech:

• město Toronto	965-8470
• ostatní oblasti	1-800-263-7965
• dotazy ve francouzštině	1-800-668-5821
• telefonní zařízení pro neslyšící	1-800-263-7776

JOSEF HERMAN

ZA NÁRODNÍ KULTUROU

Světce z Prachatic

Před 130 roky, 5. ledna 1860 padl vysílen, postižen srdeční mrtvici česko-americký světec, biskup Filadelfie, Jan Nepomuk Neumann, rodák z Čech.

Socha sv. Jana Nepomuka Neumanna

Suchá zpráva odpovídá novinovému zpravodajství a pochopitelně se nešíří a nepídí po příčinách smrti, nepochybně o životě jednoho z nejmladších světců církve římské. Za opačných okolností by se daleko více rozšířila znalost krajana, který tak stojí trochu zastíněn postavami "českého nebe" z dřívějších.

V Americe, které náš krajan obětoval vyčerpávající službu i svatý život, by tomu mělo být od základu lépe. Vedle předností a zásluh o církev by měl být oddaný služebník považován opravdověji, ale to by se musely všeobecné poměry jevit poněkud odlišně, než jak je prožíváme z hlediska pouze náboženského. Neb sv. Jan Neuman, sloužící Bohu, obětoval se také lidem až k sebezmaru neúnavným působením zvláště v oblasti charitativní a školské. Životem a činy ukázal, v čem spočívá pravý a čistý katolický život - šířením vzdělání, účinnou snahou pomoci i tam, kde mnozí selhávají nebo se staví k problémům života "pouze" netečně. A ovšemže jako pastýř církve splnil své poslání dokonale.

Doba, do které ho Bůh zasadil, vážila jeho působení daleko svědomitěji než současnost. Ba přiznala mu zlatý základní kámen amerického katolického školství. Jakou cenu pro ně mělo, ukazuje výrazně dnešní stav a působení výuky na školách, mezi nimiž právě katolické figurují po úctyhodný čas na předním místě. Jistě by se poukazovalo na ztracené možnosti daleko více, kdyby se jim neházely klacky pod nohy. Rozbor současných negativních jevů by byl neobyčejně zajímavý. Také by vyšlo najevo, kolik žáků církevních škol se rekrutuje z nekatolických rodin, poněvadž je na ně spoléháno. Nejenom že studentovi dají předpokládané vzdělání, otevrou mu mnohem širší obzor vědomostí po výtece základních a všeobecných, ale hlavně mu vštípi jakýs životní řád (potřebný také v zájmu vědy), řád občanský, systematickosti a naučí ho důslednosti ve studiu následujících stupňů - prostě ho uvádí ve vážný život. K výsledkům, jakými se nemohou pochlubit četné jiné ústavy Unie.

Nezaslouží uznání zakladatel těchto nezbytných semen vědění pro společnost, ve které byl aklimatisován?

Skutečnost staví pravdu málem na hlavu. Nestačí jí mlčet o zakladateli učebního systému, ona se nezmíní v širším měřítku ani o stavbách asi stovky kostelů, postavených z jeho iniciativy. Namísto oslavy ho odkazuje minulosti, zahluje tichem věšticího světa těchto dní.

Pokud jsme se mohli přesvědčit na více případech, světci žijí pořád, dávno zemřeli, po tisíciletí od mučednické smrti. Hovoří jasně ke každému časovému úseku. Nejvíce pak záleží, aby jinověrci uznali jejich přínos pro oblast ryze nenáboženskou, prospěch lidský, vyplývající z jejich mnohého díla a tou jsou nesporně jak osvěta, tak i dobro pro každého. Že se na těchto příkladech podílí rozhodným způsobem víra světců. Znovu ta otázka: komu svým úsilím uškodila?

Jestliže dnešní Spojené Státy za svým prvním světce nebudou stát, lehkověrně se zřekají tolik potřebné tradice. Na sv. Jana z Prachatic a jeho neznámých předchůdců lze číst její začátek. Vzdělanost starého světa stála a dosud stojí na dějinách národních církví. Podstatný příspěvek světců je nediskutovatelným příspěvkem do historie vzdělaného světa.

Je zářivým příkladem nad který zatím není a těžko kdy bude tomu jinak.

Malíř krojových scén

Krásu jihomoravských krojů, živelná radost ze života jeho obyvatel a krajinný půvab včetně lahodnosti jeho vín se vyznačují neodolatelnou přitažlivostí dlouhé řady našich výtvarníků, spisovatelů a básníků i dramatiků. Nikoho nepřekvapuje, že souhrnnému kouzlu podléhl i místní rodák.

Některá díla inspirovaná jižní Moravou už vznikala s pozeňháním legendy, jiná si ostruhy nepomíjejícího teprve časem dobývala, ale nemuseli to být pouze tamní rodáci, kteří se svým dílem vyvýšili, jako bratři Mrštíkové.

Při letošním padesátém výročí smrti známého malíře Joži Úprky se zdá velice šťastnou doba, do které se narodil. Byla příhodná už proto, že se současně vzmáhala jakás kompaktně ucelená estetika s mnoha čelnými osobnostmi. Se všemi se Úprka osobně znal a stýkal v Praze, i během pozvánky na Moravu, aby se jen potvrdilo, jak důležité jsou, pravým jádrem úspěchu. Rozuměj, není tím řečeno ani myšleno, že byl Úprka malým nebo jen menším, ale v časovém odstupu se jeví zmíněný fakt jako škodlivé přehlížení práce mnoha jiných (hlavně malířů), také výborných a upřímných, leč bez společenských styků. Jakoby doba cenila Úprku výš než bylo nutno. Sama mu tím přeháněním uškodila. Tak asi je míněno slovo výše od člověka, který má doma "jednoho Úprku" a velmi si ho váží (třebaže ho koupil za dolar - ano, nejde o mýlku, za pouhý jeden dolar, ale na západní polokouli).

Nuže, řekněme si o úspěšném malíři Úprkovi více. Studoval v Praze a nato v Mnichově. Zakrátko po návratu do vlasti se usadil ve známém Kněždubě a tam pak vznikaly nejenom studie, také obrazy. Úprka vystavoval po stipendijní cestě do Paříže některé z prvních obrazů, v roce 1897 došlo k jeho první souborné výstavě u Topičů a potom následovala řada bohatě vybavených expozic na četných místech doma i v cizině, kde obesílal výstavy jednotlivě.

Z posledního desetiletí minulého století se datují Úprkova nejproslulejší díla: Lanštorfské hody, Jízda králů a snad nejznámější Pouť u sv. Antoníčka. V těchto obrazech nejen že hýří barevností barevných krojů, ale uvízlo na nich také zářivé slunce, jímž sálá bohatá škála palety lahodou - teplem.

Pozdější práce, poznamenané již jak jménem tak i rutinou, nepokračovaly vzhůru, nicméně Úprka stál na špičce jako povolání národopisec a uznávaný folklorista až do posledních dnů. To už se cítil trochu opuštěný, když přátelé skládali na věky ruce v klin a opouštěli ho jeden po druhém. Rozhodl se pro "dobrovolné" vyhnání delší čas před druhou světovou válkou, usadiv se nedaleko Ilavy na Slovensku s perspektivou zachytit svéráz, vytrácející se z Pováží. Tam také zemřel 12. 1. 1940, skorem osmdesátiletý.

Mnozí Úprkovi vrstevníci a hlavně později vystupující malíři dosáhli nemalých úspěchů v malbě, reprezentované donedávna Úprkou, ale jejich práce došly uznání převážně lokálního významu - do velkého světa pronikl jen Úprka. Určitě ne pro pouhou všestrannost, neboť vynikl také jako kreslíř a grafik, což potvrzují několikrát cykly, lepty, jednotlivé drobné obrázky, vesměs v soukromém držení.

Jako celek (neboť i jednotliví sběratelé dávali k dispozici svůj obraz či kresbu na výstavy, odkud, reprodukovány, se rozletly do světa) je Úprkovo dílo známo a dobře. Nese charakter jeho rukopisu, rozpoznatelného na první pohled jako třeba verš Seifertův nebo hudba Mozartova. Hravostí a srdečným mazlením se s námětem má k vídeňskému klasikovi blízoučko, nejen rodištěm. Podobné srovnání si vynucuje zpravidla dílo přijaté za všeobecné, ideální vlastnictví. V Úprkově díle se nadto hlásí o slovo přirovnání k moravské odě na místní krásu v barvách.

Dramatik L. Stroupežnický

Znetvoření tváře se odráží v mentalitě postiženého člověka - skutečnost, kterou jsme si ověřili již vícekrát. Ostatně již z Písmu se nám dostalo první výstrahy - "chraň se poznamenaných". Není však jasné, zda poznamenaných od narození, nebo po události v životě, jako se stalo v případě dramatika, dramaturga Národního divadla a spisovatele Ladislava Stroupežnického.

V mládí, při pokusu o sebevraždu, zasáhl nenapravitelně obličej, ale byl zachráněn. Zátiž se otevřeně nepíše o podrobnostech jeho smrti, ale zdá se, že ve dvaatřiceti letech zemřel nepřírodně.

Jak se tedy projevilo zohyzdění navenek? Příslušnou jízlivostí a zraňujícím sarkasmem Stroupežnického. Pro tyto vlastnosti byl spíše neoblíben než vyhledávan současnými a není za takových okolností divu, že mu bylo záviděno postavení dramaturga první scény, v té době obzvlášť milované. Stroupežnický byl jmenován do funkce jako dvaatřicetiletý dramatik s menšími i většími úspěchy svých her a setrval v ní do konce života.

Zprvu snil o historickém dramatu. Napsal jich několik a byly tu s větším, tu s menším úspěchem i zhudebněny a zfilmovány, ale nebyl to úspěch, po kterém Stroupežnický toužil. Jeho umělecký osud zasáhl dle svého uvážení.

Mladý Stroupežnický prožil mládí na venkově, takže znal dopodrobna jak poměry, tak vesničany, protože s nimi přicházel do styku také v kanceláři velkostatku, kde byl jeho otec šafářem. Když se rozhodl pro realistické drama, vlastně veselohru z vesnického prostředí, jeho soudci zájaly: ty charaktery milých lidíček žijí, jak si přály.

Můžeme se ujistit, že místo výhry s historickou látkou zvítězil na celé čáře historikou z vesnice nadmíru veselou, jejímž základem je otázka jmenování místního ponocného. Aniž Stroupežnický tužil, skutečně první drama, ve kterém pak mimořádně uspěl Jirásek, Preissova a bratři Mrštíkové. "Furiant" jsou považováni za základ této sféry a Stroupežnický jejím otcem. Tradice začala.

Pro nás je rozhodující hold mnohých scén, který vytvářel Stroupežnickému skládají uváděním jeho her, nepochybně i zájem filmařů a

skladatelů přispívá, takže není přehánáno Stroupežnického označení za jednoho ze dvou klasiků českého jeviště. Tím druhým je V. K. Klicpera.

L. Stroupežnický se narodil 6. 1. 1850 a zemřel 11. 8. 1892.

Tkadlec obrazů

Zajímavým specialistou mezi našimi umělci je Rudolf Schlattauer (nar. před 75 léty, 3. 1. 1915). Po studiích se zaměřil ještě během pobytu v cizině na tkaní gobelínů a rozhodl se zavést toto umělecké řemeslo na Moravu. Podporoval ho příznivec dr. Šilený, který soukromou dílnu Schlattauerovu později použil za základ zemské gobelínové školy a iniciátora jmenoval jejím prvním ředitelem.

Ve Valašském Meziříčí zdárně rostla řada velmi vzácných prací, jejichž úroveň si kromě historické ceny nijak nezadala s proslulými gobelíny západoevropskými.

Schlattauer však nebyl zcela pochopen - kdo byl kdy doma prorokem? - prošel mnoha šarvátkami se svými odpůrci a vyloženým nepochopením. Teprve mnohem pozdější doba přišla zčásti "nachut" jeho zájmu a námaze, ale to už byl dávno skromný umělec mrtev, uznání se nedočkal.

Veškeré jeho úsilí rozmetala první světová válka.

Rudolf Schlattauer se narodil 25. IV. 1860, takže mu i po 130 letech můžeme poděkovat za vše dobré, co pro jméno českého uměleckého řemesla učinil dobrého.

Z Prahy

Již několikrát jsme hovořili o pražských událostech - památných stavbách, korunovacích, slavných pohřbech a zahradách - udály se však příhody více méně nešťastné, na něž historické stránky nejsou nejchudší.

Tak hned příhoda se střelným prachem.

Osmnáctého ledna 1640 čistili tři zaměstnanci prachárny staré kule, zhotovené ještě za časů nebožtíka císaře Rudolfa II. V domnění, že prach v projektilu je dávno rozhašen, zpracovávali je se vši svědomitostí tak důkladně, že z nich litaly jiskry. Nálož vnitřku se vznítla, tři granáty vybuchly - a dva z dělníků byli rázem na onom světě. Třetímu se nestalo vůbec nic. Tak se dá uvažovat, že nakonec v neštěstí se našel ždíbec štěstí. Také proto, že v téže místnosti bylo uloženo mnoho centů munice do ručnic, ale zůstala výbuchem ušetřena.

Právě na den, o devět let později s přidáním jediného měsíce, se příhoda opakovala. V Pražské věži, týčící své mocné, válcovité tělo nad Jelením příkopem, tehdy explodovalo čtrnáct centů střeliva. O tom, jakou silou výbuch působil, nesvědčí ani tak smrt švédského zbrojního písaře a dvou puškařů, jako spíše potrhání, devět loktů silné zdivo věže. Netřeba zvláště připomínat, že při této katastrofě utrpěly značnou škodu jak přílepké domy, tak i svatovítský dóm.

S kuriosním datem a zlým osudem

Pravděpodobně není blíž známo, že zhruba v polovině minulého století mívával v Čechách měsíc listopad třicet jeden den. Žádá-li si duše vaše důkazu, tedy je v oficiální publikaci o československých hudebnících z roku 1965, vydané pražským hudebním nakladatelstvím.

Když už u tohoto data jsme, nad jménem Leopolda Stropnického (tehdy se měl narodit 31. 11. 1845), řekněme také, že stejné datum se ve jmenované knize objevuje ještě jednou.

Leopold Stropnický byl barytonem nejprve Prozatímního a potom Národního divadla. Hlasově i herecky byl na mimořádné výši, kdekdo mu předpovídal zářivou kariéru. Žel, rozhodujícím způsobem do ní zasáhl nelítostný osud: Stropnický ztratil řeč. Stalo se to však tak podivným způsobem, že zpíval dále i po tomto nevidaném ochrnutí hlasivek. Teprve mozková mrtvice ho umlčela na operním jevišti (3. V. 1887) - od toho dne vystupoval jen zřídka koncertně.

Známy a vynášející pěvec zemřel po dlouholeté a depresivní invaliditě před 75 roky, 10. XII. 1914.

Pan
Dr. Josef Kalvoda
9 Greenwood Drive
AVON, CT 06001
U S A

Praha - Vánoce 1989 - Nový rok 1990

POKOJ A DOBRO!

Opět se nám přiblížila velká památka na jednu z nejvýznamnějších událostí na naší zemi. Budeme vděčně vzpomínat, že syn Boží působením Ducha Svatého se narodil z Panny Marie jako člověk, aby nám ukázal jediné správnou cestu k záměření a naplnění našeho pozemského života tak, abychom mohli vstoupit i do šťastného života věčného.

V tom duchu přeji Vám i Vaším drahým k slavnosti Narození Páně a do nového roku velkou Boží pomoc a ochranu.

K tomu Vám i Vaším drahým s mnoha pozdravy z plna srdce žehnám.

Váš

František kardinál Tomášek,
arcibiskup - metropolita pražský

FRANTIŠEK TOMÁŠEK

Kardinál,
Primas Český, Pražské arcibiskupství
Hradčanské náměstí 16, Praha

Delegace amerických Orlů u kardinála Tomáška. Nahoře František Mynář, kardinál Tomášek a Dr. Kalvoda. (Dole) kardinál Tomášek a Dr. Kalvoda.

1. LEDNA 1990

VYSÍLÁNO STANICÍ SVOBODNÉ EVROPY
A RADIO VATIKÁN

ČESKOSLOVENSKÝ OREL
SVATOVÁCLAVSKÁ ŽUPA V EXILU
OBLAST ARCIBISKUPA STOJANA, USA

NEJMILEJŠÍM ORELSKÝM SESTRÁM A BRATŘÍM,

ORELSKÁ OBLAST VE SPOJENÝCH STÁTECH SRDEČNĚ ZDRAVÍ VŠECHNY SPŘÍZNĚNÉ BRATRY A SESTRY V NAŠÍ VLASTI NA POČÁTKU NOVÉHO ROKU. SVĚTLÁ TVÁŘ NOVÝCH DĚJIN JDE NÁM VŠEM VSTRÍČ, NEBOŽ MILOST PÁNĚ JE DNES S ČESKÝM NÁRODEM. A V TOMTO RYZÍM, DUCHOVNÍM Kladu SDÍLÍME OBECNOU A VELIKOU RADOST NAD VZKŘÍŠENÍM NAŠICH JEDNOT, NAD OBNOVENÍM A OPĚTNÝM VEŘEJNÝM PROJEVOVÁNÍM ORELSKÝCH NÁRODNÍCH, SLOVANSKÝCH A KŘESŤANSKÝCH HODNOT V DENNÍM ŽIVOTĚ.

"V SRDCI LÁSKU K NÁRODU — V DUŠI VÍRY VZNĚŤ" JE NÁŠ NEMĚNNÝ A SPOLEČNÝ IDEÁL NESOUCÍ V SOBĚ POKOJ A MÍR KOLEM NÁS I V CELÉM SVĚTĚ. NAŠE VĚRNOST KATOLICKÉ CÍRKVI, NAŠE NÁRODNÍ A LIDSKÁ ODPOVĚDNOST ZA NOVÉHO, DUŠEVNĚ I LIDSKY KRÁSNĚJŠÍHO ČLOVĚKA OTVÍRÁ NÁM DALŠÍ EPOCHU ČINNOSTI. V TOM, MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI, JSME NAVŽDY ZAJEDNO. BŮH ŽEHNEJ VAŠÍM OBNOVENÝM JEDNOTÁM, DUCH SVATÝ VEĎ VAŠE KROKY. ROK 1990 JE ROKEM VZESTUPU A DALEKÉHO DOSAHU NAŠÍ ORELSKÉ PRÁCE PRO UŠLECHTILEJŠÍHO A TVOŘIVĚJŠÍHO ČESKÉHO ČLOVĚKA, PRO UŠLECHTILEJŠÍHO A TVOŘIVĚJŠÍHO SLOVANSKÉHO ČLOVĚKA... ČLOVĚKA KŘESŤANSKÉHO.

ZDAŘ BŮH!

STOJANOVA OBLAST SVATOVÁCLAVSKÉ ORELSKÉ ŽUPY V EXILU.

Záhadné rýhy v kamenech

Když jsem byl ještě docela malý kluk a i později, až do té doby, co jsem navždy opustil své rodné město, bylo mi záhadou, co znamenají ony hluboké rýhy, které jsem nacházel na mnoha portálech olomouckých domů, například na jednom v ulici 28. října, rovnou naproti obchodnímu domu ASO, jinak na portálech mořického chrámu, u bočního vchodu dominikánského kostela v Sokolské ulici, a na mnoha jiných místech.

Oč vlastně jde, vrtalo mi hlavou. Až nedávno se mi rozsvítilo, když mi má milá sestra, znalá mého lokálního patriotismu, k jednomu ze svých dopisů připojila výstřižek z místních novin. Zde je, o čem jsem se z výstřižku dozvěděl:

Oč vlastně jde? Svěvolné poškozování nějakými dávnými vandaly v tomto případě nepřipadá v úvahu. Pamětní-

ci si na zdůvodnění běžné uváděné v dřívějších dobách, rýhy jsou prý stopami po broušení nožů, dyk nebo šavlí z doby pobytu Švédů v našem městě či jiných nepřátel. V novější době se od tohoto výkladu upouští. Zajímavé pojednání na toto téma z pera dr. Eduarda Wondráka, pod titulkem Otazníky kolem záhadných rýh na některých olomouckých stavbách, si můžeme přečíst ve výroční zprávě okresního archivu za rok 1979.

Autor předně zamítá domněnku o broušení nástrojů. Tato teorie je totiž po technologické stránce nepřijatelná, nástroj se spíše tupí než ostří. Nabízí však jiné vysvětlení, prosté a pravděpodobnější: jde o jeden z mnoha medicínských omylů, vlastně o jedno z pověr minulých věků. Prachu, získaného vyškrabáním z kamene, většinou pískovce na sakrálních

stavbách a jinde, se přikládala léčebný účinek. Závěrem se autor ptá, proč však byl vyškrabáván pisek z pískovcového portálu měšťanského domu či kostela? Měl také sloužit léčení a léčit pověrečnou funkci? To není jasné a není dosud nic, co by napovídalo možnosti zodpovězení této otázky. Tak jako na celé problematice těchto nálezů je ještě mnoho nezodpovězeného, zůstávají rýhy na tomto portálu zatím místní zvláštností a snad i raritou pro studium historicko-medických souvislostí a léčebných i jiných pověr, které sehrály -

ne vždy - šťastnou úlohu v myšlení našich předků.

KNIHU MILENCI

autora Miloslava Zlámalu vydala a vytiskla Moravia Publishing Inc. a můžete si ji objednat na naší adrese:
2098 Dundas Street West,
Toronto, Ont. Canada
M6R 1W9.

Všem těm, kdo se zajímají o křesťansko-politickou orientaci.

Křesťanská unie

(Federální strana křesťanské solidarity)
má své ústředí na této adrese:

DENISOVA 35
772 00 OLOMOUC

Josef Koudelka
gen. tajemník

BASTILLA jaká skutečně byla

DR. MILOŠ VITULA

Letos uplynulo 200 let od neblahé události o které jsme se ve škole učili jako o velké francouzské revoluci, která ve skutečnosti byla velkým všiváctvím a velkou ostudou ve francouzských dějinách. Začala s libivými hesly svoboda - volnost - bratrství, které však v zápětí stopila v potocích krve nevinných obětí.

Dobytím a zbouráním Bastilly pařížskou spodinou byl dán signál k této revoluci. Bastilla je stále ještě pro mnohé symbolem bezpráví, tyranie a násilí. Skutečnost je však zcela jiná. Ze zachráněných dokumentů a pamětí bývalých vězňů se snadno dopátráme co Bastilla skutečně byla a v jakých podmínkách tam zadržení žili.

Bastilla nebo bastide (z bastide pravděpodobně vzniklo české bašta) znamenaly v středověkém opevnovacím systému opevnění nebo zesílení opevnění okrouhlou věží, která zesilovala městské hradby především u hlavní brány městské, která byla vždy nejslabším bodem opevnění.

Základní kámen k postavení bastilly byl položen 22. dubna 1370 v době úporných bojů s Angličany k posílení pařížských hradeb. Bastilla měla osm věží z nichž každá měla své jméno. Kuriozní jméno jedné z nich bylo de la Liberté, čili věž svobody. V této věži byli vězněni ti, kteří měli právo (liberté) svobodně se procházet po dvorcích a zahradě bastilly.

Bastilla nebyla původně vězením. Tím se stala až za Karla VI a skutečně věznicí za kardinála Richelieu, který tam hostil své politické nepřátele. Delikventi se rekrutovali z řad těch, kteří spáchali zločin nebo přestupek

proti obecnému právu nebo jejich chování vzbuzovalo podezření, že ohrožují bezpečnost státu, důstojníci provinivší se proti disciplíně, zajatci, vyzvědači a mocní páni s jejichž chováním nebyl král spokojen. Za Ludvíka XVI tam byli též vězněni jansenisté, protestanté, novináři, skladatelé pamfletů. Za Ludvíka

XIV hostila bastilla ve svých zdech od r. 1660 do roku 1715 2.228 vězňů. Za Ludvíka XV (1715-1774) 2.567 a za Ludvíka VI klesl počet uvězněných na 289. V den dobytí bastilly bylo v ní jen 7 vězňů. Bastilla byla luxusním vězením, ve kterém francouzský král poskytl pohostinství některým ze svých poddaných. Být vězněn v bastille nebylo považováno za něco nečestného a nebylo na úkor zaměstnání nebo společenského postavení postižených. Jeden z bývalých vězňů, Šebestian Locatelli napsal, že být vězněn v tak krásném vězení je zvláštní milostí krále.

Uvěznění se uskutečňovalo na základě "Letter de cachet. Byl to vlastně zatýkácí rozkaz vydaný králem a podepsaný příslušným ministrem. Tento zatýkácí rozkaz bylo možné v určitých případech si od krále vyžádat. Na příklad otec rodiny, který se nedovedl vypořádat s nezdárným synem nebo dcerou, jednoduše požádal krále, aby k jejich nápravě jim poskytl pohostinství ve svém zámku bastille. Kuriozní je odůvodnění žádosti manželky vévody Richelieu, která odůvodnila svou žádost, že její manžel ji nemiluje a bastilla mu měla napravit hlavu. V tomto případě se bastilla neosvědčila. Richelieu, který tam byl ostatně dvakrát, se rozhodně nenapravil a pokračoval ve svém prostopášném životě. V některých případech sám král požádal dopisem svého poddaného s jehož chováním byl nespokojen, že si přeje, aby se dotyčný dostavil do jeho zámku bastilly.

Jakmile zatčený překročil práh bastilly byl přivítán službou konajícím důstojníkem a uveden ke guvernérovi, který na jeho počest uspořádal slavnostní oběd, zatím co se připravovala jeho cela. Vězeňské kobky byly umístěny v osmi věžích z nichž každá měla pět poschodí. Nejhorší kobky byly ve spodní části věže, některé z nich i pod zemí a nazývaly se cachots nebo callotes, kam byli dáváni vězni jen ve výjimečných případech. Ostatní cely byly oválné místnosti 5x6 metrů s vysokým stropem a daly se v zimě dobře vytápět. Nejlepší cely se nazývaly appartements ve kterých byli umístěni nemocní vězni nebo osoby výše společensky postavené. Vězeň si mohl upravit celou podle svého vkusu, mohl si ji opatřit vlastním nábytkem, dát si ji vymalovat. Neměl-li vězeň peníze na zařízení poskytl mu je správa bastilly. Vězni se mohli volně navzájem navštěvovat, procházet se po dvoře a organizovat spolu se svými strážci různé hry. Společenský život v bastille jak se dovídáme z memoírů paní de Staal byl na vysoké úrovni a není divu, že někteří vězni jako na příklad zmíněná paní de Staal netoužili po svobodě a pobyt v bastille považovali za nejlepší dobu svého života.

Vězni podle svého stavu byli rozděleni do několika kategorií a pro každou z nich bylo stanoveno výživné. Kdo neměl peníze a nemohl si stravu platit dostával příspěvek od krále. Na vězně nejnížší kategorie byly určeny 3 livry denně, na měšťana 5, finančníka, soudce a literáta 10, příslušníka parlamentu 15 a francouzského maršála 36 livrů denně. Kardinál Rohan utrácel v bastille denně 120 franků. Vězni, kteří dostávali příspěvek od krále nemuseli celou částku utratit a co neutratili bylo věznicí ukládáno na jejich účet a po propuštění uspořeno částku pak dostali. Není divu, že se vyskytly žádosti o prodloužení vazby s odůvodněním, že si ještě dost neušetřili.

Bastillská kuchyně byla vyhlášená nejen co do kvality ale i kvantity. Každý guvernér dbal o to, aby tato pověst se udržela. Každý den byl vězňům předložen jídelní lístek z kterého si vězni mohli vybrat a dokonce měli právo si určit čas kdy jim má oběd nebo veče-

ře být servírována. Na jídelním lístku stály všechny druhy masa, zelenina a ovoce. Mimo to dostávali v hojné množství tabák, kořalku a víno. Tak na př. v listopadu 1788 dostal vězeň nejnížší kategorie tabák (množství neudáno) 4 láhve kořalky, 45 lahví vína, třicet lahví piva, dvě libry kávy, tři libry cukru, kaštany jedlé, jablka, hrušky a jiné ovoce. Menu markýze de Sade sestávalo z čokolády, kuřete nadívaného jedlými kaštany, slepice nadívané lanýžmi, piroh s masem, meruňkové marmelády.

Jestliže tak bohaté menu měl vězeň nížší kategorie, jak vypadalo pak menu takového kardinála Rohana. Myslím, že i nejpřednější hotel v současné době tak bohatý oběd nebo večeři nemá, jakou dostávali vězni v bastille.

Z významných vězňů, kteří prošli bastillou uvádíme, maršála Bassompierre, vévodu Richelieu, Voltaira, Marmontella, Didera markýze Mirabeau. Někteří z nich si v Bastille odpýkali vyšetřovací vazbu. V případě, že se vazba ukázala neoprávněnou a delikventu se nic nedokázalo, byl nejen propuštěn, ale podle jeho stavu mu vyměřena doživotní renta jako odškodné. Tak na př. Voltaire po celý život pobíral roční rentu 1200 livrů.

Když 14. července 1789 vévoda Rochefoucauld sdělil králi pád bastilly, řekl mu král, že je to vzpoura. Vévoda Rochefoucauld k tomu podotkl, že to není vzpoura, ale revoluce. K tomuto výroku poznamenal pak francouzský historik H. Taine, že to nebyla revoluce, ale ostuda. Největší ostuda ve francouzských dějinách o které jsme se učili jako o "velké" revoluci, která tak jako "velká" říjnová revoluce, byla velká svými zločiny a prolitou krví. Z francouzské revoluce vyšel Napoleon, který zavedl daleko přísnější režim než byl před revolucí a chtěl opanovat celou Evropu. Z ruské "velké" říjnové revoluce vyšel masový vrah Stalin, nejdopornější to postava světových dějin vůbec. Revoluce nejsou žádným nástrojem pokroku, jak jsme se to učili, ale naopak jsou krokem zpět. Neudělají svět lepším, ale daleko surovějším. Pro příklady nemusíme chodit do minulosti, ty vidíme kolem sebe.

2. prosince 1989

Konec Napoleonův

RICHARD HANZLÍK

Jak víme z historie, po porážkách, jež stržil krátce předtím, Napoleon v dubnu roku 1814 abdikoval a spojenci - Rakousko, Rusko, Velká Británie a Prusko - mu smlouvou, uzavřenou ve Fontainebleau, určili za místo trvalého pobytu ostrov Elbu coby suverénní knížectví a přifklí roční příjem ve výši 2.000.000 franků, jež dodá Francie, a gardu o síle 400 dobrovolníků; rovněž titul císaře mu bude ponechán. Po neúspěšném pokusu o sebevraždu jeden dal sbohem své "staré gardě" a po hazardní cestě, když jen těsně unikl zavraždění, přistál na Elbě 4. května.

"Od nynějška chci žít jako spravedlnost míru sama," prohlásil Napoleon na svém malém ostrově. Dopadlo to, jak rovněž od bohyně Klídy víme, docela jinak. Co jiného čekat od muže takové energie a představitivosti? Že se smíří s porážkou?

Ve Francii Bourboni po opětovném nastolení byli záhy vystaveni útokům kritiky. I když v té době byla většina francouzského lidu unavena

císařstvím, zdaleka si nepřála návratu Bourbonů; lidé byli příliš ovlivněni revolucí a jejími výdobytky, a Ludvík XVIII. se navrátil "v zavazadlovém voze cizineckého vlaku" s poslední várkou přeživších emigrantů, kteří "nic se nepřiučili a nic nezapomněli" a jich vliv se zdál ohrožovat nejednu z vymožeností revoluce. Apatie oné doby připravila cestu k nedůvěře; stará zášť obživla, odpor byl organizován, spiknutí osnována.

Z Elby pozoroval Napoleon pevninu ostřížím zrakem. Neuniklo mu, že někteří z diplomatů ve Vídni, kde kongres právě rozhodoval o osudu Evropy, považovali Elbu za místo nepříteli vzdálené od Francie a Itálie a měli sto chutí odklidit ho někam jinam, na některý ze vzdálených ostrovů v Atlantiku. Obviňoval také Rakousko, že brání jeho choti Marii Louise a synovi v cestě za ním. A konečně, že francouzská vláda odmítla mu nadále vyplácet roční příjem mu "zaručený", takže se ocitl v nebezpečí, že bude odsouzen k chudobě.

To všecko přimělo Korsičana k akci. Rozhodný jako vždy, dal se na cestu zpět. 1.

Napoleon Bonaparte

března roku 1815 za soumraku vyloďil se se svými věrnými v Antibes. rybářským městečkem na pobřeží Středozemní moře, v samé blízkosti města Cannes (dnes známé svými filmovými festivaly) a dal se k severu, do vysokých hor Haute Peovence, cestou nazvanou po něm "Cestou Napoleonovou" (La route de Napoleon) - cestou, o níž se žádnému z jeho nepřátel ani nesnilo, že by jí mohl jaký člověk zdravého rozumu vydat. ...

20. března byl v Paříži.

To ostatní je vesměs všeobecně známo: Napoleono-vých sto-dnů, Waterloo, Sv. Helena. ...

V dubnu roku 1821, když se jeho nemoc (žaludeční

vřed? rakovina?) zhoršila, naktivoval svou poslední vůli: "Přeji si, aby můj popel odpovídal na březích Seiny, mezi francouzským lidem, který jsem tolik miloval. ... Umírám předčasně, zabít anglickou oligarchii a jí najatými vrahy."

5. května, než zemřel, pronesl několik posledních málo souvislých vět:

"Můj Bože ... Francouzský národ ... můj syn ... v čele armády ..."

Téhož dne, v 5:49 hodin odpoledne, vydechl naposled.

*) Pravdou ovšem je, že ta už měla milence a neměla v úmyslu žít se svým manželem.

**) K Napoleonově soužení nemálo přispěl fakt, že mu Marie-Luisa na ostrov nepo-

Lež má krátké nohy dokonce i v Sovětech

O manýrech Sovětů nám, odborníkům na tyhle věci, nemusí nikdo nic vykládat. My dobře víme, kde má lež domovské právo. Znovu nám to potvrdila tisková agentura Associated Press (Ap), která začátkem listopadu uveřejnila článek tohoto obsahu:

Sovětské hráči hokeje a laboranti se spojili, aby společně, na hokejovém mistrovství světa v Moskvě roku 1986, oklamali zkušební orgány narkotik, a to tak, že ukryli vzorky moče za toaletními mísami. Napsal o tom ve své nové knize bývalý sovětský hráč první velikosti Igor Larionov.

Larionov, který nyní hraje v národní hokejové lize (NHL) za vanouverské Canucks, také uvádí, že trenér sovětského národního mužstva Viktor Tichonov některým z hráčů nařídil nechat si dát

slalu ani řádku a není vyloučeno, že se dozvěděl o jejím svazku s ruským důstojníkem, jenž byl pověřen dohledem nad ní a jejím synem, hrabětem jménem Adam von Neiperger (s nímž se tajně provdala, a to dokonce ještě dřív, než Napoleon zemřel). Také zpráva o synovi se mu nedostávalo; bývalý římský král žil po tu dobu ve Vídni, s titulem vévoda z Reichstadtu. ...

injekci, i když ti nevěděli, jaký je její obsah.

Larionov, po delší dobu kritik Tichonova a způsobu, jakým je sovětský hokej veden, z toho trenéra obvinil v už zmíněné knize s názvem "Rebelové první linie", nedávno vydané ve Finsku. Výňatky z ní byly otištěny v tomto týdnu v helsinských novinách Nuri Suomi, druhém největším deníku ve Finsku.

"Když se sovětské hráči odebrali ke kontrole, vzali s sebou z toalety laboranty tam předem přichystané nádobky s močí," píše v knize autor.

V jednom dopise se Larionov zmínil o tom, že Tichonov kromě toho během tréninku hráčům zakazoval setkat se se ženou a rodinou, což někdy trvalo bezmála po celý rok. Dopis byl údajně příčinou rozkolu mezi oběma, při čemž většina mužstva stála za Larionovem. V knize rovněž tvrdí, že kromě něj čtyři špičkoví hráči (Vladimír Krutov, Sergěj Makarov, Vjačislav Fetisov a Alexej Kasatonov) injekci odmítli s tím, že nehodlají vyrůst takovýmto způsobem. -drac-

★

"Laskavost je zlatý řetěz, jímž je společnost navzájem spojena." J.W. Goethe

Československá obec sokolská obnovena

V neděli 7. ledna 1990 konal se ve Sjezdovém paláci v Praze celostátní sjezd obnoveného Sokola v Československu, jehož se zúčastnilo na 3,500 osob ze všech částí republiky hlásících se k sokolským tradicím demokracie, vlastenectví a Tyršovu ideálu mravní a tělesné výchovy člověka. - Sjezd obnovil Československou obec sokolskou (ČOS) v plném jejím rozsahu a přihlásil se k myšlenkovému odkazu zakladatelů Sokola Tyrše a Fugnera a T.G. Masaryka. - Cvičenci ČOS se zúčastní VII. sletu Čs. sokolstva v zahraničí v Paříži, kde vystoupí s cvičenci zahraničních sokolských jednot. - V týdnu po sletu v Paříži bude uspořádán první větší sokolský podnik v Praze za účasti zahraničních účastníků pařížského sletu.

Obnova Sokola ve vlasti byla zahájena hned v týdnu po 17. listopadu 1989, kdy byl v Praze ustaven přípravný výbor Sokola, který vydal 5. prosince prohlášení na podporu Občanského fóra a zahájil přípravy na svolání zájemců o obnovení sokolské činnosti v Praze. Předsedou přípravného výboru Sokola byl dr. Boris Uher, mezi dalšími členy byli Dagmar Evaldová z Prahy, S Gurská z Bratislavy, Ing. Miroslav Jandásek z Brna, dr. Bořivoj Petrák z Českých Budějovic. Na první výzvu se ihned přihlásil velký počet zájemců, mezi nimiž bylo potěšitelně mnoho mladých lidí a na první sokolské shromáždění sokolstva, v sobotu 16. prosince, se do Městské knihovny v Praze dostavilo 450 osob.

Ustavení Sokola mělo velmi příznivý ohlas v široké veřejnosti a bylo všeobecně vřele uvítáno; denní tisk, rozhlas a televize věnovaly obnově Sokola značnou pozornost, deník Svobodné slovo zavedl pravidelnou sokolskou hlídku, předseda přípravného výboru bratr dr. Uher promluvil již 14. prosince ve zvláštní relaci Čs. televize o organizačních přípravách, nejbližších úkolech, programu a poslání sokolstva, a ve čtvrtek 4. ledna 1990 byla s ním uspořádána tisková konference v pražském klubu novinářů.

Upřímnou spolupráci nabídla Sokolu ihned rovněž obnovená skautská organizace Junák a několik předních kulturních, vědeckých a sportovních pracovníků, mezi nimi prof. Dr. Milan Machovec, spisovatel František Kožík, dr. Jan Pixa, Vít Matlocha a řada dalších.

Mezitím se už půl roku "na černo" nacvičovala v Praze a v Brně společná prostoná mužů a žen pro VII. slet Čs. sokolstva v zahraničí v Paříži, jehož se hodlala zúčastnit menší, asi třiceticečná skupina cvičenců; nyní, po obnově Sokola, se sletu v Paříži zúčastní větší počet sokolských příslušníků z Československa, kteří na hlavním sletovém dnu, v neděli 8. července 1990, vystoupí ve společné skladbě s cvičenci zahraničních sokolských jednot. Uvažuje se také ještě o

zahájení nácvičku skladby cvičení žen s obručkami pro vystoupení v Paříži. V týdnu po sletu v Paříži bude v Praze uspořádán první větší podnik obnoveného Sokola za účasti zahraničních účastníků pařížského sletu. Podrobnosti o datu, místu konání a programu, budou oznámeny později.

Na ustavující celostátní sjezd Sokola, v neděli 7. ledna 1990, se do Sjezdového paláce v Praze dostavilo na 3,500 osob - počet, který zdaleka předčil všechna očekávání; zvláště potěšitelná a slibnou nadějí do budoucí činnosti Sokola byla velká účast mladších lidí, kteří již osobně Sokol nepoznali. Sjezd měl krásný manifestační průběh, všechno jednání vyjadřovalo optimismus, nadšení a odhodlanost k práci všech účastníků. Sjezd usnesl obnovu Československé obce sokolské v plném rozsahu, v jakém působila až do roku 1948, potvrdil účast sokolstva z vlasti na VII. sletu Čs. sokolstva v zahraničí v Paříži, který se tím stane od roku 1948 prvním sokolským sletem všeho sokolstva, a schválil přípravu prvního sokolského podniku v Praze v týdnu po pařížském sletu. Starostou obnovené Československé obce sokolské (ČOS) byl jednomyslnou volbou zvolen doc. dr. Bořivoj Petrák; dosavadní předseda přípravného výboru, dr. Boris Uher, byl zvolen vzdělava- telem ČOS.

Sjezd také vyjádřil stanovisko obnoveného Sokola k letošní spartakiádě: byla připravována režimem jako oslava 45. výročí osvobození Československa rudou armádou, Sokol se na její přípravě nepodílel, není sokolským podnikem a Sokol se jí proto také nezúčastní. Letošním sletem sokolstva bude VII. slet v Paříži.

Zahraniční sokolstvo bylo na sjezdu zastoupeno starostou Ustředí čs. sokolstva v zahraničí Dipl. Arch. Rudolfem Fialou a dalšími členy předsednictva Ustředí, hlavně ze Švýcarska. Navíc byli přítomni také zástupci všech tří žup Čs. sokolstva v zahraničí - Vídeňské, Švýcarské a Západoevropské. Americkou obec sokolskou zastupoval člen jejího předsednictva Jerry Milan z Forth Worth v Texasu a starosta Sokolské župy Jižní, Larry Lažnovský, rovněž z Texasu. Sjezdu došly četné pozdravy ze všech končin republiky i ze zahraničí, mezi nimi také pozdravný telegram Sokolské župy Kanadské.

V předvečer sjezdu, v sobotu 6. ledna, byla uspořádána společná autobusová výprava do Lán, k hrobu T.G. Masaryka, a na Olšanský hřbitov k hrobce zakladatelů Sokola, Tyrše a Fugnera; na obou místech byly položeny věnce. Tyto pietní návštěvy byly ukončeny večer společnou schůzkou československých a zahraničních sokolů v Tyršově domě.

Radostný průběh sjezdu obnoveného Sokola a velká účast na něm jsou radostnou předzvěstí nového rozmachu ušlechtilé Tyršovy sokolské myšlenky v zemi jejího zrodu, v znovu svobodném Československu! (jwf.)

Lekce z vlastivědy

90 let olomoucké tramvaje
28. března 89 tomu bylo rovných 90 let, co na zkušební jízdu vyjela do ulic první olomoucká tramvaj. U příležitosti této jízdy vydal místní papírník J. Werner v r. 1899, pohlednici která jistě zaujme sběratele těchto. Tato vskutku kuriózní, zeleně tónovaná, knižtisková pohlednice představuje žertovnou kresbu do fotografie. Vidíme na ní zmatek, k němuž došlo při té příležitosti v řadách obyvatelstva před dnešním hotelem Palác. Projíždějící tramvaj, situovaná v ose obrázku, je dominujícím prvkem předního plánu - tj. kresby do původního snímku.

Jak jsme už řekli, tato kuriózní byla vydána u příležitosti zkušební jízdy provozu olomoucké tramvajové dopravy konané dne 28.3.1899. Tato novinka nahradila dosavadní omnibus tažený koňským spřežením. K zabezpečení provozu vydala městská správa zvláštní bezpečnostní vyhlášku s poučením pro obyvatelstvo. Zdůrazňuje se v ní, že "každé zdržování jízdy pouliční dráhy zlomyslným nebo nedbalostí zaviněným poškozením kolejí se co nejprísneji zakazuje. Bylo-li by se obávali, žeby se zapražení koně spláští mohli, necht' sleze řidič povozu a drží koně pevně za uzdu tak dlouho, až se elektrický motorový vůz z dohledu koňů nalézati bude." Poznamenejme, že znění vyhlášky bylo vytištěno pouze v němčině, což vyvolalo bojkt českého obyvatelstva, které se slavnostního zahájení provozu olomoucké tramvaje, konaného 1.4., téměř nezúčastnilo.

Pro informaci sběratelům dodejme, že obdobná knižtisková kuriózní, vydaná tímž papírníkem, dokumentuje chaos obyvatelstva při setkání s tímto novým dopravním prostředkem na hlavním náměstí města.

Vik-drAC

Z Olomouce

V pondělí 11. 12. byla mluvčím stávkového výboru vyhlášena akce "Očista města." Jde o sundávání a demontáž různých zastaralých hesel, připomínajících archaickou dobu, kdy KSČ měla vedoucí úlohu. V souladu s tím byla včera u kina Lípa demontován první větší monument - kladivo se srpem - v hodně nadživotní velikosti. Spolu s několika hesly byl monument dopraven na filozofickou fakultu, kde tyto objekty shromažďujeme. Tato akce je vlastně studentskou pomocí Technickým službám města Olomouce a bude probíhat v součinnosti s nimi. ... Přetlak 15

va těžce naléháno, aby přijal funkci předsedy lokálního výboru v Británii. Těmito slovy měl kanadského ministerského předsedu popsat kterýsi adjutant, blízký Margaret Thatcherové". (Toronto Star, Oct. 24, 1989) -drac-

RICHARD HANZLÍK
MIROSLAV HANÁK

LAFAYETTE

Tuto knihu autorů - rodáků z Olomouce, vydala a vytiskla "Moravia Publishing Inc." Toronto. Zájemci pište na adresu: "Moravia Publishing Inc.", 2098 Dundas Street West, Toronto, Ont., Canada M6R 1W9.

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ

KOMEDIE O DVOU DĚJSTVÍCH

REŽIE: PAVEL KRÁL

LIMELIGHT DINNER THEATRE

11. a 18. ÚNORA 1990

4 a 8 HODIN

REZERVACE POUZE NA Č.

482-5658

Ze světa kanadských rudokožců

aneb Pozor na ně v příštích volbách!

Kanadský ministerský předseda přiletěl oněhdy do Singapur na konferenci Britského společenství národů s obligátní početnou suitou livejovných sluhů, za jakou by se nemusel stydět leckterý orientální potentát - za peníze těžce přiskřípnutých kanadských daňových poplatníků.

Mulroney se dostavil, aby si zase jednou pořádně zchladi- žáhu a konto Jižní Afriky, čímž se přirozeně vysoce zalí-

bil ubožáček, nespravedlivě trpící slezině diktátorů Třetího světa, despotů, států o jedné a jediné straně, a hrubých porušovatelů lidských práv.

Když Margaret Thatcherová veřejně odmítla volání po dalším ekonomickém tlaku na Jižní Afriku, Mulroney vyskočil jako by ho vystřelili. Jak by mohl kdo co namítat, zeptala se britská lady sladce, "k tamnímu praktikování svobody projevu?" ("Kana-

da, se svými zákony dšticími nenávisť a celními cenzory, není zrovna tím největším fandou onoho lidského práva"). Když se jakýsi reportér, do léčky se ji snažící vehnat, zeptal, jak se cítí, sama jedná proti 48, v jednom ze svých nejlepších politických projevů roku pravila, že jich hluboce lituje. Britský tisk měl k Mulroneym zaujaté pozici málo co říci. The Guardian se shodoval s názorem mnoha britských toryů, že Commonwealth je "sebranka na stejnou notu plácající hypokritů, úskočných diktátorů a příslušníků Třetího světa čtvrtého řádu". - Mulroneyho nazývají mužem s velkou bradou a chabým rozumem, na něhož by bylo sot-

Vážení přátelé, Nové divadlo v Torontě vás zve na tradiční

REPREZENTAČNÍ DIVADELNÍ PLES

který se koná v sobotu, 17. února 1990 v krásném prostředí hotelu Royal York -Ballroom, 100 Front Street West.

K tanci hraje skupina Josefa Musila. Vstupné, včetně u stolu podávané večeře: \$ 50.00 na osobu. Úbor večerní. Cocktails 6:30, večeře 7:30.

Vstupenky musí být zaplacený předem. (Upozorňujeme, že na ples nebereme telefonické rezervace.) Zašlete svůj šek poukázaný na Nové divadlo na adresu: New Czech Theatre, c/o Office, Harmony B, 150 Longboat Avenue, Toronto M5A 4G4. Rezervace budeme přijímat podle datumu poštovního razítka. Na objednávku uvede své jméno, adresu a počet objednaných lístků.

Těšíme se na shledanou!

Podle posledních zpráv
francouzské agentury

Sv. Otec Jan Pavel II

přiletí na dvoudenní návštěvu
Československa
v dubnu 1990!

(Údajně týden po velikonocích.)

Horká válka ve Střední a Jižní Americe

Je-li Studená válka, jak mnozí lidé tvrdí, v Pánu, Horká válka ve Střední a Jižní Americe jede na plné obrátky. Současně s tím, jak jsme se se Sergiem chystali vyrazit na cestu do Costa Rícy, Panamy, Peru a Chile s úmyslem zaranžovat protikomunistické semináře, jsem se cítil dosti nesvůj. Toho, že se vydáváme do neklidných vod, jsem si byl dobře vědom. I když vím, že je nemožné vyvarovat se všemu nebezpečí, do hrobu se mi nijak nechce, tudíž se vždycky snažím riziko, spojené s protikomunistickým bojem v celém světě, pokud možno omezit. Jsem křesťan tělem i duší a jako takový jsem obeznámen s tím, co bible učí - čin vše, co je v tvé moci a co se líbí Pánu Bohu, načež ho požádej o pomoc. Za příklad uvedu, že Ježíš nevzkřísil Lazara z mrtvých dřív, pokud kdosi neodvalil hrobní kámen.

Vím, že komunisté jsou učeni, že na násilí je třeba jít vědecky a že dřív, než se do násilné akce dají, musí dobře uvažovat o tom, co to bude stát a co to vynese. Lenin to zdůrazňoval a učil, že za normálních okolností, za mimo-revoluční situace, náklady vynaložené na jednotlivou akci přesahují prospěch. Za revoluční situace, nicméně, násilností a vraždění jsou na pořadu dne.

Ježto jsme měli namířeno do kraje, o nichž komunisté mají za to, že jsou ve stavu revoluce, snažil jsem se jít na věci opatrně. Náš první seminář se konal v costarickém městě Liberia, ležícím necelých 50 kilometrů jižně nicaragujských hranic. Fakta o tom, že Sandinisté nevednou hranice překročili a v kraji natropili mnoho škod na majetku, životů lidí nešetřivě, rozhodl jsem se z opatrnosti zavolat oblastního velitele bezpečnostního oddílu a informovat ho o tom, čím se budeme zabývat. Poděkoval a slíbil pomoc, kdyby jí bylo třeba.

V úterý 3. října, v 9:00 hod náš první seminář začal. 60 lidí se těsnalo uvnitř v budově, ostatní venku a poslouchali dveřmi a okny. Po něčem, co by vzbudilo výtržnost, nebylo ani stopy. Čtyřia-

REV. JAMES COLBERT

dvacet kostelů spolupracovalo na propagaci semináře, a byli jsme zahrnuti posluchači hojnými projevy vděku. Slíbili nám, že o tom, co se dozvěděli, budou informovat své přátele.

ZEĎ NÁŘKU

"Zeď nářků", o níž se chystám psát, není ve světě tolik známa jako ona berlínská, avšak je opravdovou bariérou mnoha Nicaragujcům. Vždy, jakmile si komunisté tu kterou zemi podrobí, hodně lidí uteče (... jak my sami víme z vlastní zkušenosti. Překladatel) a právě to se dodnes dělo - a běžně děje - v Nicaragu. A tak, úměrně s tím jak úteků přes hranice přibývá, i počet rozdělených rodin v Costa Ríce vzrůstá. O nedělních bývá na hranici, podél Zdi nářku, živo a o slzy není nouze, když se tu členové rozdělených rodin setkají. Ti z nich, kteří žijí v Costa Ríce, přináší s sebou pytle a koše s potravinami a zde je předávají těm, kteří zůstali doma, v sandinistické Nicaragu, kde mají nouzi o všechno kromě nouze a strachu.

"Zeď nářků" je ve skutečnosti plot zhotovený z nytovaných článků řetězu. Otvory v něm jsme měli možnost promluvit s některými z Nicaragujských, ustrašenými stvořeními, jež se bála promluvit.

UPRCHLÁK

Dostal jsem se do hovoru s jedním starším Nicaraguem na costarické straně plotu; přecházel neklidně sem a tam, očekává svou ženu, jež se sem měla dostavit s doklady, které, jak doufal, by jí umožnily spojit se s ním zde, v Costa Ríce. Dříve vlastnil v Nicaragu půdu a něco dobytka, teď však čtyři měsíce jsou tomu, co žije v Costa Ríce. Zprvu se zdál být podezřivý a skoupý na slovo, avšak postupně se mi podařilo získat jeho důvěru, především tím, když jsem mu řekl kdo jsem a co tu hledávám. Že jsme přátelé. Rozvyprávěl se o tom, jak svízelné poměry panují v jeho rodném kraji, jak se lidé bojí hovořit a vyjádřit své názory. V tu chvíli jsem nemohl než si pomyslet: -

"Jsou-li lidé natolik zstrašení, že se bojí mluvit dnes, jak mohou být bližší se volby poctivé?"

Než se očekávat, že členové sandinistických "Výborů pro obranu revoluce" budou v den voleb očividnější. Jsou to oni, kdo vydává, anebo zadržuje, přidělové listy na potraviny. Kolik občanů si dovolí risknout postavit se jim, a když tak některý z nich učiní, kdo se postará o jeho hladovou rodinu? Náš nový spojenec také uvedl, že členové "výborů" těžce otevírají poštu a odposlouchávají telefonní rozhovory."

SANDINISTICKÝ VOJÁK

Mluvil jsem u "zdi" s jedním nicaragujským vojákem a zeptal se ho, je-li Sandinista. Řekl, že je. "Znamená to," na to já, "že jste marx-leninista?" Nejsem si jist, rozuměl-li významu. Pak jsem se ho zeptal věří-li v Boha, načež odpověděl, že v Boha věří, že je katolík.

Komunisté mohou zneužívat, a také zneužívají, křesťany k svému prospěchu. Jejich hlavní zbraní v podvádění a vykořisťování křesťanů je "osvobození z teologie".

MOC PODVODU

Jednoho z přítomných, který tu čekal na svou ženu, jsem se zeptal, zda podporoval Sandinisty v jejich boji o moc. Ovšem, řekl, slíbil nám hory doly.

Znovu jsem si uvědomil, jak důležité je seznámit lidi v zemích, v nichž ještě komunisté nezískali kontrolu, s tím, jak komunisté užívají klamu, úskoků a nekalých způsobů k svému účelu. Aby se dostali k moci, slíbí osvobození, ale místo toho přivodí zotročení; slíbí hojnost, ale namísto ní přivodí chudobu.

PANAMSKÝ ZMAR

Semináře pro Panamu byly již rozvrženy, ale vojenské spiknutí, pokoušející se o svržení Noriegy, se konalo den před naším příchodem. Rozhodli jsme se odcestovat nejdříve do Peru a odtamtud do Chile. O tom však zase někdy jindy, zbudě-li čas.

Přeložil R. Hanzlík
Christian Anti-Communism
Crusade

Nezapomeňme na obět' Jana Palacha

FILATELIE a kuriozity

PRAVDA VÍTĚZÍ

NÁVRAT SVOBODY listopad-prosinec 1989, Československo

Tento pamětní aršík byl vydán k oslavě historických událostí v ČR. Na aršíku jsou přilepeny dvě známky s kupóny, původně vydané u příležitosti šestistého výročí založení pražské Karlovy University. Vydalo Světové sdružení bývalých politických vězňů v exilu (organizace Kanada) Toronto-Canada, © 1990

Leden, 1990, Toronto, Kanada.

Tento aršík je vydáván k oslavě jedné z nejradostnějších událostí v životě našeho národa. Má sloužit jako sběratelská cenina a pamětní tisk na historické události ve staré vlasti. Po uhrazení výrobních nákladů bude výtěžek z prodeje a krajanských darů zaslán obětem komunistického teroru - bývalým politickým vězňům a jejich pozůstalým.

Na počátku projektu zde byla iniciativa vlastence pana Ladislava Procházky z Toronta, který pro tuto akci nabídl známky ze své bohaté filatelické sbírky. K tomuto účelu byly vybrány známky původně vydané v ČR 7. IV. 1948, u příležitosti pětistého výročí založení pražské Karlovy University. Známky jsou v hodnotách 1,50, 2, 3 a 5 Kčs. a větší část z nich tištěna s kupónem. Námetem původní známky je portrét Českého krále Karla IV, který je na kupónu zobrazen s patronem české země Svatým Václavem. Obě podoby a název slavné university jsou ideálním symbolem české duchovní, intelektuální a kulturní tradice, která zaujímala přední místo v evropské historii.

Hlava korunovaného heraldického lva na aršíku je zobrazena tak, jak byla užívána českým státem po staletí až do potupné změny zavedené dnes odcházejícím režimem. Známky na aršíku jsou přetištěny symbolem s vlajícím praporem, nápisem "Návrat svobody" a označením historického XI a XII měsíce roku 1989. Dramaticky vlající prapor, který je symbolem Čs. republiky je prostě připevněn k lipové ratolesti. Tento detail má vyjádřit spontánnost událostí. Čerstvá ratolest ze stromu národa představuje nový začátek a mimořádný podíl mladé generace na historickém vítězství nad komunistickou tyranii.

Zhruba 1000 aršíků bude postupně vydáno péčí Světového sdružení bývalých čs. politických vězňů v exilu (organizace Kanada).

Aršík navrhl a dva symboly nakreslil výtvarník Jaroslav Hut'a z Toronta. Je to umělec specializovaný převážně na návrhy a modelování pamětních medailí. Mimo jiné vytvořil medaili pro Svatého Otce, Svatovojtěšskou medaili, portretní medaili členů Vídeňské Opery a medaile pro Olympijské hry v Mnichově a Montreálu. Modeloval reliéfní portrét britské královny Alžběty II, který byl dlouho používán na kanadských známkách a také medaili "Dohoda o volném trhu" s portréty předsedy kanadské vlády Mulroneyho a presidenta USA Regana. Hut'a je činný jako návrhář dekorativních komponentů pro architekturu. Například vytvořil oltářní kříž a svícny pro českou národní kapli ve washingtonské katedrále a navrhl dekorativní mříže pro Centrum kanadské Opery a Uměleckou akademii kardinála Cartera v Torontě.

Vytiskla Moravia Publishing Inc. v Torontě. Toto vydavatelství vede bývalý letecký akrobat Milo Komínek, který byl vězněn komunistickým režimem v Československu nepřetržitě 17 let (1948-1965).

7.12.1989
zdarma

PLZEŇSKÝ STUDENT

VDÁVÁ KOORDINAČNÍ STÁVKOVÝ VÝBOR VŠ

Obracíme se na všechny Čechy a Slováky o zaslání finanční pomoci naší fakultě na naše konto:
Monika Vohlídková
SBČS PLZEŇ
34833-88553-311
UNIVERZITA KARLOVA
Stávkový výbor Lékařské fakulty
v Plzni.
Tel.: (019) 52 17 41
Se srdečným pozdravem vaši studenti

NIBOWAKA

HUNTING - FISHING
CONSERVATION

17. ledna 1990

Děvřený dopis redakční radě "Naše hlasy".

Vážení pánové,

v jednom z posledních čísel vašeho listu jste uveřejnili nepříliš pochvalný, od pravdy se odchyloující článek pana Rudy Čiháka o našem klubu Nibowaka, spolku lovců, rybářů a milovníků přírody. Nikdo se nepamatuje, že by pan Ruda Čihák byl přítomen na schůzi, kterou popisuje a dokonce nikdo z klubu, pokud se nám podařilo zjistit, jej nezná. Musil tedy být informován tak říkajíc ze druhé, ne-li ze třetí ruky. Totožnost pana Čiháka nám nemohl pomoci zjistit ani pan Milo Komínek, váš odpovědný redaktor. Nicméně pan Komínek byl tak laskavý, že si šel vyhledat obálku ve které článek přišel, jestliže ji ještě někde má. Slíbil, že jakmile ji najde, zavolá. Zatím co tu obálku hledá, pokusíme se uvést věci na pravou míru sami:

Je pravdou, že více než dva členové se shodli na tom, že jakýkoliv soukromý příspěvek na Občanské fórum má přesně takový charakter jak jest nazván, tudíž soukromý. Nikdo z našich členů nepotřebuje duševní almužnu od žádného, jakkoliv mentálně fundovaného poradce, aby věděl co má, nebo nemá dělat. Manifestační akce odmítáme.

Některí lidé si myslí, že si mohou vzít slovo kdykoli se jim zlíbí. Mohou třeba i přerušit toho, kdo právě mluví. Takovým se tedy obvykle slovo odebrá, což je právo předsedajícího. Pokud je nám známo, toto je praxe provozovaná na schůzích ve všech organizacích a civilizovaní lidé se tomuto zvyku bez námitek podřizují. Politická orientace jak jednotlivce, tak i celé skupiny je v této souvislosti bezpodstatná.

Co se klubu týká, na dotaz předsedy ke členstvu, Eda Vondráček navrhl, aby klub přispěl na Občanské fórum částkou 200 až 250 dolarů. Předseda dal hlasovat o 250 dolarovém příspěvku, což je více než 20% ročního příjmu klubu. Tento návrh prošel jednohlasně a Eda Vondráček byl pověřen uložením peněz na konto Občanského fóra, což neprodleně udělal.

Výbor Nibowaky upřímně lituje, že nemohl vejít ve styk s panem Čihákem, ale domnívá se, že není vše ztraceno. Vzhledem k tomu, že pan Čihák psal o Nibowace by mohlo nasvědčovat, že má zálibu ve stejné činnosti jakou provozuje náš klub. Členské schůze máme každé první úterý v měsíci v restauraci Praha na Masarykově. Přijďte mezi nás pane Čiháku a budete mít pro svůj příští článek všechny informace přímo ze zdroje. Nemusíme se snad ani zmiňovat o tom, že i ostatní poctiví a čestní zájemci o naši činnost jsou vždy vítáni.

Jiří Sedláček,
Předseda Nibowaky

43 Thorncliffe Park Drive, #1520
Toronto, Ontario
M4H 1J4

Každá čs. ambasáda a konsoláty v Západním světě mají kádrové záznamy (pohádky) o všech exulantech žijících v západních zemích. - Když je ČSR "svobodná", nechť každý exulant má právo vidět co je o něm napsáno!

V případě, že by čs. ambasády a konsoláty odmítly zájemcům ukázat jejich kádrovou - špionážní kartotéku, pište stížnosti na ministra zahraničních věcí do Prahy.

Překážky na cestě pryč od socialismu

(Důležité prohlášení)

Prof. Dr. Ing. Milan Zelený byl od počátku roku 1989 intenzivně politicky napadán. Byl terčem záměrných podvrtných útoků, zlehčujících pamfletů a dokonce padělaných dopisů. Byl označován za komunistu a podobně.

Síly, které chtějí udržovat Status Quo ve Střední Evropě a specificky v Československu se snaží vrazit klín mezi nás, kteří svorně s národem proti komunismu a socialismu jdeme. Totiž nejen na Západě, ale i doma se proti prof. Zelenému zdvihá kampaň, a využívá se toho, že kdysi kritisoval dramatika Václava Havla - nyní hlavy státu.

K tomu považuji za nutné prohlásit. Věřím, že prof. Milan Zelený nikdy komunistou nebyl a já osobně jsem ho za komunistu nikdy neoznačoval, právě naopak: kdyby prof. Zelený padl zákeřnými útoky, byla by to ztráta nás všech.

Proto se za něj dnes v předvečer svého odjezdu do vlasti s posláním Exilu plně stavím a vím, že nebude zklamán. Stejně tak nebude prof. Zeleným nikdy zklamán náš národ.

Dr. Ing. Bohumil Koblíha V Londýně 7. ledna 1990

Slovo má bývalý politický vězeň

Jak všichni víme, až dosud jsou ve federálním složení vlády lidé, kteří tam naprosto nepatří. Jsou to lidé, kteří si uvědomují, že zánik režimu je i zánikem jejich postavení. Jsou to lidé, kteří se nechtějí dát vypudit. Ten, kdo v televizním přenosu naslouchal jejich projevům, musel pochopit. Jejich úskočnost stala se úskočnější, mnozí z nich se přetvařují, snaží se vypadat lidsky. Činí všechno ve prospěch vlastní existence. Velice rádi by smetli čas, který konečně lidem začali ukazovat lidé nejen s chorobnými záměry. Je jen ubohým pokusem slibovat lidem jakási lidská práva. Je to komunistický trik opět nedomyšlený. Je to jen důkaz, že chtějí ten jejich režim udržet za každou cenu. S úmyslem, že zapůsobí. Jak je vůbec možné, že ti, kteří lidem všechna práva vždy jen upírali, jak je možné, že se jich pojednou dožadují? A až nyní? Po čtyřiceti letech? Přece

každý z nás ví, že v tom jejich systému lidská práva mohou být jen veškerá žádná. K čemu má vést tato velkorysost? Není směšné, když utlačovatel chce hrát roli osvoboditele? Osvobodit lidi od jich samých a přitom sami sebe znovu dosadit? Pro tento moment celá desetiletí lidí ničili? Aby byli jinak viděni? Aby byli omyti? Aby továrna na lidské neštěstí mohla být dále v chodu a zůstala v rodinných rukou? Rozumíte již celému tomuto divadlu? Divadlo, které se hraje, jenom proto, aby se nic nestalo?

Pochopitelné, že komunisté jsou hvězdami, ale toto je velká hra. Nejlépe se hodí podlízaví, zkrivení, vždy ochotně sloužící. Velice vítání jsou bez páteře, ti jsou ochotni spáchat cokoli. Tak se dá brzdit vývoj a tak se dá také mnoho zamlčet. Je-li někdo špatný, to není dobré, je-li někdo tupý, to také není dobré. Je-li někdo špatný a tupý, to už je tragédie. Pocity soustrastí se tím nezmenší. Jenže - na zaprodancích nikdo nikdy nelpěl, ty každý jen používal - pokud se hodili.

Nebráňte zlu - samo sebe pohltí. Tak bylo řečeno. Dodejme jen - neutíkejte před zlem, nebojte se mu postavit čelem - uvidíte výsledek. Zlo samo o sobě je zbabělé a člověk má obrovskou duševní sílu. A čím více ji potřebujete, tím více se vám dostane. To je také to, čeho se zlo bojí nejvíce.

Josef Koudelka
za Sdružení bývalých politických vězňů

Beseda se studenty a veřejností

Vydavatel a šéfredaktor časopisů:

"Naše Hlasy" a "Vězeň", bývalý letecký akrobat a dlouholetý čs. politický vězeň Milo KOMÍNEK z Kanady, přiletí poprvé po 22 letech na návštěvu Československa. Jeho otec se dožívá 12. února t.r. 91 let v dobré tělesné kondici a duševní svěžesti.

Milo Komínek je jedním z očitých svědků vražd páchaných ve věznicích v letech 1948-1965. Toto svědectví popsal v knize "I pod oblohou je peklo", kterou vydal v roce 1971 v Torontě.

8. února t.r. se setká v Olomouci se studenty a širší veřejností.

P. F. 90 OBČANSKÉ FÓRUM

Nitra Travel Inc.

Záruka spolehlivosti
360-3800

Všetky služby pod jednou strechou!
Cestovanie do celého sveta!

Chcete poslat' darček příbuzným a přátel'om? Využijte naše nové služby.

* Zasielanie tovaru podľa katalógu priamo zo Západného Nemecka do Československa alebo Kanady (televízory, videá, osobné počítače, mikrovlnné rúry, umývačky riadu, mrazničky, hračky, odevy, darčkové balíčky a mnoho ďalších výrobkov).
Forma platenia: hotovosť, šeky, Credit Card.

Nezabudnite, že máme veľký výber darčkových balíčkov.

Zasielanie peňažných poukážok Vaším príbuzným a priateľom.

American Express international Money Orders - od nás priamo do Československa k použitiu ako devízový prísl'ub, k otvoreniu devízového účtu v banke alebo zámenu za poukážky.

American Express Money Gram.
Informácie v našej cestovnej kancelárii.
American Express Travel Cheques.

Pozvanie pre návštevníkov do Kanady.
Notárske overenia-preklady dokumentov.
Cestovné doklady a víza.

Rezervácie hotelov a kúpeľných liečení.
Skupinové lety počas celého roku s KLM, Lufthansa, Swissair a inými leteckými spoločnosťami.
(Objednávajú, čo najskor!)

Zaistenie dovoleniek a služobných ciest.
Poistenie na let a pobyt.
Zdravotné poistenie pre návštevníkov v Kanade.
Via Rail Tickets.

NITRA TRAVEL INC.
668 Queen Street West
TORONTO, ONT., M6J 1E5

Blanka MARTINČEK, Manager

Nitra Travel Inc.

360-3800

PŘETLAK 15

STUDENTSKÝ INFORMACNÍ SERVIS

MOTTO:

"Jistě bude počinaje
- není už návratu,
zoboto budu je třeba
dosáhnout."

Frane Kafka

JAK TO VÍDÍ FINEK

Dle slov nejvyššího a ku-
bánekých představitelů
F. Centra vyřezaných stínů
týden na pohřbu tuberkulózy
internacionalistů jsou vy-
chodovské každé lásky
západes do špatnosti kap-
talismu jako je prosti-
ta, drog, hazard, bulimie,
homosexuálnost, atd.

... Vyřezal komunisty ce-
lého světa, aby bránil so-
cialismus proti těmto su-
dá postihující východní
Evropu a dodal: "... když
neapokojenci se pohybují
anžem ke kapitalismu
a antikomunismu, Prapory
revoluce a socialismu ne-
odhodíme bez boje ...
vzdávají se šlešiči ...
SOCIALISMUS NEDOKÁŽE ...
/Volal dle LB a 9.12.89/

TESTING: KRAJČÍK, KRAJČÍK, KRAJČÍK
NÍK, KRAJČÍK, KRAJČÍK, KRAJČÍK
UP OLOMOUČ.
REDAKTOR: M. KRAJČÍK
REDAKTOR: L. KRAJČÍK
T. KRAJČÍK, P. KRAJČÍK, M. KRAJČÍK
ILUSTROVANI: K. KRAJČÍK, J. KRAJČÍK
VÍKAL: TOMÁŠ KRAJČÍK
INFORMACE: KRAJČÍK, KRAJČÍK, KRAJČÍK

Z časopisu olomouckých studentů

SVOBODNĚ dělnické odbory (SDO)

1. Každý člověk je zrozen jako svobodný člověk. Jako svobodný člověk má nezadatelné právo svobodného rozhodování, svobodného jednání.

2. Každý zaměstnanec své země má právo na zakládání a vstupu do svobodně vytvořené odborové organizace, neztotožňující se s cíli a stanovami odborů pod vlivem státní moci.

3. Vedení vědomím, že jakákoliv pracovní povinnost je v příkrém rozporu s lidskou důstojností a s principy deklarace lidských práv, jelikož mimo jiné znemožňuje snahu uspokojivé dohody mzdy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, žádáme odstranění až dosud jednostranně vyplývající zvýhodnění ve prospěch zaměstnavatele.

5. Každý má, bez jakékoliv diskriminace, nárok na stejný plat za stejnou práci.

6. Žádáme nejen právo na práci, na svobodnou volbu zaměstnání, ale i spravedlivé, uspokojivé pracovní podmínky.

7. Žádáme právo na spravedlivou mzdu a stejnou odměnu za práci stejné hodnoty bez jakéhokoliv rozlišování příslušnosti, přičemž zvláště ženám jsou zaručeny pracovní podmínky ne horší, než jaké mají muži, se stejnou odměnou za stejnou práci.

8. Žádáme příležitost pro všechny bez rozdílu dosáhnout v zaměstnání povýšení na odpovídající vyšší stupeň, přičemž nebudou uplatňována jiná kritéria než délka zaměstnání a schopnosti (kvalifikace).

9. Žádáme o existenci záruky společenského řádu, ve kterém práva a svobody stanovené ve shora uvedených bodech budou plně uskutečňeny.

Recepty pro naše hospodyňky

ZIMNÍ BRAMBOROVÁ POLÉVKA:

1 a půl litru vody, půl kg brambor, kmín, majoránka, sůl, pepř, stroužek česneku. 20 g cibule, 50 g másla, 40 g hladké mouky, 10 g sušených hub a 20 g másla. Oloupané brambory rozkrájíme, zalijeme vařící vodou, přidáme kmín a majoránku a vaříme do měkka. Na pánev dáme máslo, jemně rozsekanou cibuli, utřený česnek, osmažíme, pak přisypeme mouku, podlijeme odvarem z brambor, asi 20 minut povaříme a přecedíme do uvařených brambor. Do hotové polévky přidáme pepř, na másle podušené, předem namočené houby, znovu povaříme a podáváme.

HOVĚZÍ MASO S KŘENOVOU OMÁČKOU:

750 g hovězího masa, 100 g kořenové zeleniny, 1 malá cibule, sůl.

Na omáčku: čtvrt litru hovězího vývaru, půl litru sladké smetany, 1 a půl lžice hladké mouky, 2 lžice nastrouhaného křenu, sůl, špetka cukru, 1 lžice strouhaných mandlí. Hovězí maso uvaříme s kořenovou zeleninou a cibulí obvyklým způsobem. Vyjmeme je s vývaru a zatím uložíme přikryté na teplo. Čtvrt litru procezeného vývaru přivedeme k varu, vlijeme do něho smetanu se zakvedlanou moukou a povaříme. Omáčku podle chuti přisolíme, přisladíme a nakonec do ní vmícháme jemně nastrouhaný křen a lžici jemně strouhaných oloupaných mandlí. Maso nakrájené na porce můžeme v omáčce prohřát. Obvykle se k tomuto pokrmu podávají houskové knedlíky nebo kynutý knedlík, ale chutnou přílohou je také tmavý chléb.

MRKVOVÝ SALÁT S KŘENEM:

250 g mrkve, 1 kyslejší jablko, 2 lžice nastrouhaného křenu, 1 lžice octa, 2-3 lžice oleje, sůl. Mrkev, jablko i křen jemně nastrouháme, smícháme, osolíme,

10. Nic v těchto bodech není ní těchto práv.

vykládáno tak, aby dávalo komukoliv příčinu k vyvíjení činnosti, směřující k potlačení

Za správnost vyhotovení
Koudelka Josef,
Olomouc

Zájemci o videokazetu VHS
Svatá Anežka Česká
natočenou v Římě kamerou Milo Komínka
pište na adresu:
"Moravia Publishing Inc."
2098 Dundas Street West,
Toronto, Ontario, Canada M6R 1W9
(Máme i pro evropský televizní systém.)

MORAVIA VIDEOFILM

MORAVIA Publishing Inc. má snahu založit na Moravě tiskárnu s nakladatelstvím knih a časopisů a také tam vydávat měsíčník "Vězeň", který se doposud vydává v kanadském Torontu. Dále máme zájem vydávat politicko-kulturní týdeník "Hlas Moravy". Vše závisí od přístupu správních úřadů v Československu. Přesto vyzýváme bývalé politické vězně, aby nám psali na adresu:

"VĚZEŇ"
Denisova 35
772 00 Olomouc

Veškeré truhlářské a tesařské práce vám kvalitně provede

Mirek Patava
241-7377

ochutíme octem a promícháme s olejem. Salát podáváme dobře vychlazený k vařenému masu.

MAKOVÉ REZY:

300 g hladké mouky, 200 g margarinu, 120 g práškového cukru, 2 žloutky, na špičku nože prášku do pečiva, tuk a mouka na posypání plechu.

Náplň: 500 g mletého máku, 100 g sušeného mléka, 200 g nastrouhaných piškotů, 50 g hrozinek, 450 g vody, 300 g margarinu, 12 vajec, 150 g práškového cukru, 150 g krystalového cukru, čokoládová poleva.

Z mouky, práškového cukru, margarinu, žloutků a prášku do pečiva vypracujeme hladké těsto. Odložíme jej na chladné místo.

Náplň: Mák, sušené mléko a hrozinky smícháme, spaříme horkou vodou a přimícháme nastrouhané piškoty. V misce utřeme žloutky, margarin, práškový cukr. Z bílků ušleháme sníh. Než ukončíme šlehání, vmícháme do sněhu krystalový cukr. Makovou hmotu smícháme se žloutkovou a nakonec přidáme sníh z bílků.

Těsto rozválíme na moukou posypané desce, potom jej uložíme na pomaštěný a moukou posypaný plech. Po vychlazení jej polejeme čokoládovou polevou anebo jen pocukrujeme.

SKOTSKÝ ČAJ:

4 dl čaje, 2 dl whisky, med, šlehačka

Horký čaj slijeme s whisky, podle chuti osladíme medem, ohřejeme, ale nevaříme a slijeme do malých šálků. Ozdobíme čepičkou šlehačky.

Bus. (416) 656-7006

DUNDAS
AUTO
BODY

BODY, FENDER AND COMPLETE COLLISION SERVICE
PAINTING AND REFINISHING

330 Old Weston Rd., and St. Clair
Toronto, Ont., M6N 3A4

JOZEF PUZAR

Karol's haircutting and Herbal Health and Beauty products

16 RONCESVALLES AVE.
TORONTO, ONT., M6R 2K3

TEL.: 532-1715

Kennedy Travel
Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa a cestování kamkoliv na světě vám vybavíme k vaší spokojenosti.

Plánujeme přímé lety z Toronta do Prahy a zpět během letní sezóny.

Naše kancelář poskytuje notářské služby.

O podrobnostech volejte:
(416) 921-8945 nebo 921-3721
Dana Nohavica - Manager

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVENUE, TORONTO, ONT. M5S 2J2
(roh Spadina a Bloor) Tel.: (416) 925-0557

Nový způsob, jak rychle uložit peníze!

PAYROLL DEPOSIT PLAN

Váš výplatní šek přímo na Vaše konto!

1. Nemusíte ukládat osobně!
2. Peníze jsou uloženy v den výplaty!
3. Na našem SUPERCHEQUING ACCOUNT máte okamžitě úrok!
Při vkladu nad 5000 je úrok 9.25 procenta
4. Term Deposit na 1, 2 nebo 3 roky až 10.75 procent.
5. Možnost nočního depositu do schránky.
6. Při vkladu nad 30.000 se zvyšuje úrok o 0.25
7. Novinka: hypotéka na půl roku

Přijďte, pište nebo volejte o podrobnější informace!

Otevřeno:	Pondělí, čtvrtek a pátek	10-7
	úterý a středa	10-5
	sobota	10-2

naše hlasy

Publishing and Printing by:
vydává a tiskne: MORAVIA PUBLISHING INC.

Publisher and Editor in-Chief:
Vydavatel a MILO KOMÍNEK
šéfredaktor:

Address: 2098 Dundas Street West,
Adresa: Toronto, Ont., Canada
M6R 1W9

Tel.: nebo FAX: (416) 533-4242

(Za podepsané články redakce neodpovídá.)

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$ 15, USA \$ 18,
všechny zamořské státy lodní poštou \$ 20,
všechny zamořské státy leteckou poštou \$ 32.